

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGEA

audiovizualului

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *serviciu media audiovizual* – serviciul aflat sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii media audiovizuale, având drept scop principal, al acestuia sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia, furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ pentru publicul larg, prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare; un astfel de serviciu media audiovizual este fie un serviciu de programe de televiziune sau radiodifuziune, astfel cum este definit la lit. c), fie un serviciu media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la lit. d), și/sau un serviciu media care constituie o comunicare comercială audiovizuală, astfel cum este definită la lit. q);

b) *serviciu de platformă de partajare a materialelor video* – serviciul al cărui scop principal al acestuia sau al unei secțiuni dissociabile a acestuia ori o funcționalitate esențială a acestuia constă în furnizarea către publicul larg de programe sau de materiale video generate de utilizatori sau furnizarea ambelor categorii, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare;

c) *serviciu de programe de televiziune/radiodifuziune* – serviciu media audiovizual liniar prestat de un radiodifuzor, în care programele sunt difuzate în succesiune continuă, indiferent de modalitatea tehnică utilizată, având un conținut și un orar prestabilite, pentru vizionarea/audierea simultană de programe, pe baza unei grile de programe, sub o anumită denumire și identificat printr-o siglă, în cazul televiziunii, sau printr-un semnal sonor, în cazul radiodifuziunii;

d) *serviciu media audiovizual la cerere* – un serviciu media audiovizual neliniar, în care vizionarea de programe se face la cererea individuală a utilizatorului și la momentul ales de acesta, prestat de un furnizor de servicii media pe baza unui catalog de programe selecționate și puse la dispoziție de către furnizorul de servicii media;

e) *program* – ansamblu de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un element distinct, indiferent de lungimea acestuia, în cadrul unei grile sau al unui catalog realizat de un furnizor de servicii media audiovizuale, inclusiv filme artistice de lung metraj, videoclipuri, evenimente sportive, comedii de situație, documentare, programe pentru copii, precum și filme și seriale pentru televiziune;

f) *serviciu generalist de televiziune sau de radiodifuziune* – serviciu care difuzează cumulat și în proporții echilibrate programe audiovizuale cu conținut informativ, educativ și de divertisment, în principalele domenii de interes și care se adresează majorității publicului;

g) *servicii publice de televiziune și de radiodifuziune* – serviciile de programe de televiziune oferite de Societatea Română de Televiziune și serviciile de programe de radiodifuziune oferite de Societatea Română de Radiodifuziune;

h) *serviciu comunitar de televiziune sau de radiodifuziune* – serviciu care difuzează programe audiovizuale dedicate unui public aparținând unei comunități specifice;

i) *serviciu tematic de televiziune sau de radiodifuziune* – serviciu care difuzează programe audiovizuale dedicate preponderent unui anumit domeniu și care se adresează unui segment al publicului;

j) *serviciu de teletext* – totalitatea informațiilor puse la dispoziția publicului sub formă de text, codificate în interiorul semnalului de imagine, care pot fi accesate cu ajutorul unui decodor standard al receptorului TV în momentul, pe durata și pentru conținutul ales;

k) *serviciu de videotext* – totalitatea mesajelor puse la dispoziția publicului sub formă de text sau semne grafice, în cadrul unei grile ori al unui catalog, realizate de un furnizor de servicii media audiovizuale, având forma și conținutul serviciilor de televiziune sau fiind comparabil ca formă și conținut cu acestea;

l) *retransmisie* – captarea și transmiterea simultană, nealterată și integrală a serviciilor de programe de televiziune și/sau de radiodifuziune, destinate recepționării de către public, prin orice rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

m) *responsabilitate editorială* – exercitarea unui control efectiv asupra selecționării programelor și asupra organizării acestora, fie într-o grilă cronologică, în cazul transmisiilor de televiziune, fie într-un catalog, în cazul serviciilor media audiovizuale la cerere. În sensul dispozițiilor prezentei legi, responsabilitatea editorială nu implică, prin sine și în mod necesar, un alt tip de răspundere juridică pentru conținutul serviciilor furnizate;

n) *furnizor de servicii media* – persoană fizică sau juridică având responsabilitate editorială pentru alegerea conținutului audiovizual al serviciului media audiovizual și care stabilește modul de organizare a acestuia;

o) *radiodifuzor* – furnizor de servicii media audiovizuale în domeniul serviciilor de programe de televiziune și/sau de radiodifuziune;

p) *distribuitor de servicii* – orice persoană care constituie și pune la dispoziția publicului o ofertă de servicii de programe prin retransmisie, pe bază de relații contractuale cu radiodifuzorii ori cu alți distribuitori;

q) *comunicare comercială audiovizuală* – imagini cu sau fără sunet care sunt destinate să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică, aceste imagini însoțind sau fiind incluse într-un program sau într-un material video generat de utilizator în schimbul unei plăți sau al unei retribuții similare unei plăți ori în scopul autopromovării; formele de comunicare comercială audiovizuală includ, printre altele, publicitatea radiodifuzată sau televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și plasarea de produse;

r) *comunicare audiovizuală cu conținut comercial mascat* – reprezentarea prin cuvinte sau imagini a bunurilor, serviciilor, numelui, mărcii

ori activităților unui producător de bunuri sau furnizor de servicii în cadrul programelor, în cazul în care o astfel de reprezentare este destinată de către furnizorul de servicii media audiovizuale unor scopuri publicitare nedeclarate și poate induce în eroare publicul cu privire la natura sa. Astfel de reprezentări sunt considerate intenționate mai ales atunci când se fac în schimbul unei plăți sau al unei retribuiții similare unei plăți;

s) *publicitate televizată* – orice formă de mesaj difuzat fie în schimbul unei plăți, fie al unei retribuiții similare unei plăți sau difuzat în scopuri de autopromovare, de către o persoană juridică publică sau privată ori de către o persoană fizică, în legătură cu o activitate comercială, ramură de activitate, meserie ori profesie, pentru a promova furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații;

ș) *publicitate subliminală* – orice publicitate care utilizează stimuli prea slabi pentru a putea fi percepuți în mod conștient, dar care poate influența comportamentul economic al publicului;

t) *sponsorizare* – orice contribuție la finanțarea serviciului media audiovizual, serviciului de platformă de partajare a materialelor video, a materialelor video generate de utilizatori sau a programelor, efectuată de persoane juridice de drept public sau privat ori de persoane fizice, neangajate în activități de furnizare de servicii media audiovizuale sau de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau în realizarea de opere audiovizuale, în scopul promovării numelui, a mărcii, a imaginii, a activității sau a produselor proprii;

ț) *teleshopping* – oferta directă transmisă publicului în vederea furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți;

u) *plasare de produse* – orice formă de comunicare comercială audiovizuală ce constă în includerea sau referirea la un produs, la un serviciu sau la mărcile acestora, prin inserarea în cadrul unui program sau al unui material video generat de utilizator, în schimbul unei plăți sau al unei retribuiții similare unei plăți;

v) *telepromovare* – formă de publicitate realizată prin inserarea în programe a unor secvențe dedicate promovării, de către prezentatorii programelor, a unuia sau a mai multor produse ori servicii, secvențele fiind separate de celelalte părți ale programului prin mijloace optice și/sau acustice;

w) *publicitate interactivă* – tehnică de difuzare a publicității televizate care permite telespectatorului să opteze pentru accesul la publicitate prin intermediul unui serviciu media audiovizual nelinear, la momentul, pe durata și la conținutul publicitar ales de acesta;

x) *publicitate prin ecran partajat* – tehnică de difuzare a publicității televizate, inclusiv a autopromovării, sau a elementelor de identificare a sponsorului, care constă în difuzarea televizată simultană a conținutului

editorial și a conținutului publicitar sau a mesajului relativ la sponsor, acestea din urmă fiind demarcate prin mijloace optice și/sau acustice, astfel încât natura lor să fie evidentă pentru public;

y) *publicitate virtuală* – tehnică de difuzare a publicității televizate care constă în prelucrarea imaginii, în cazul difuzării de transmisii ale unor evenimente, prin înlocuirea imaginii panourilor publicitare expuse în incinta în care se desfășoară respectivele evenimente cu mesaje publicitare introduse de radiodifuzor sau prin suprapunerea de noi imagini cu astfel de mesaje în orice zonă a imaginii transmise;

z) *sponsorizare virtuală* – tehnică de difuzare a elementelor de identificare a sponsorului, care constă în prelucrarea imaginii, în cazul difuzării de transmisii ale unor evenimente, prin înlocuirea imaginii panourilor publicitare expuse în incinta în care se desfășoară respectivele evenimente cu mesaje relative la sponsori, introduse de radiodifuzor sau prin suprapunerea de noi imagini cu astfel de mesaje în orice zonă a imaginii transmise;

aa) *durată programată* – interval de timp care însumează durata efectivă a programului sau a tranșei de program și durata publicității televizate, difuzată, după caz, în interiorul acestora;

bb) *drepturi de exclusivitate* – drepturile obținute de către un radiodifuzor, în temeiul unui contract, de la organizatorul unui eveniment și/sau de la proprietarul ori, după caz, administratorul locului unde se desfășoară evenimentul, de la autori și de la alți deținători de drepturi în cauză, în vederea difuzării televizate exclusive de către acest radiodifuzor, pe o zonă geografică determinată;

cc) *eveniment de importanță majoră* – orice eveniment care poate prezenta interes pentru o parte importantă a publicului și care este cuprins în lista aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Național al Audiovizualului;

dd) *licență audiovizuală* – actul juridic emis în baza deciziei Consiliului Național al Audiovizualului, prin care se acordă unui radiodifuzor aflat în jurisdicția României dreptul de a difuza, într-o zonă determinată, un anumit serviciu de programe; în funcție de modalitatea tehnică de transmisie, licența audiovizuală poate fi analogică sau digitală;

ee) *licență de emisie* – actul juridic prin care Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații acordă titularului de licență audiovizuală analogică dreptul de a utiliza, pentru o perioadă determinată, una sau mai multe frecvențe radio, după caz, în conformitate cu licența audiovizuală analogică;

ff) *sistem digital terestru* – sistemul de radiodifuziune și/sau televiziune în care semnalele sunt transmise de la stațiile de emisie către utilizatorii finali pe cale radio terestră sub formă de multiplex, în conformitate cu un standard de radiodifuziune/televiziune digitală audio/video;

gg) *licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru* – actul administrativ prin care se acordă unei persoane fizice sau juridice, autorizate în condițiile legii de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații să furnizeze rețele de comunicații electronice și servicii de comunicații electronice destinate publicului, dreptul de a utiliza pe o perioadă determinată frecvențele radio, în sistem digital terestru;

hh) *autorizație de retransmisie* – actul juridic emis în baza deciziei Consiliului Național al Audiovizualului, prin care se acordă dreptul de retransmisie pe teritoriul României a unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 91 alin. (1);

ii) *multiplex digital terestru* – grupul de servicii de programe de radiodifuziune și televiziune, servicii multimedia suplimentare și alte date asociate de identificare transmise de la stațiile de emisie către utilizatorii finali pe cale radio terestră, utilizând modulație digitală în limitele unui canal de televiziune standard/bloc de frecvență, având acoperire națională, regională ori locală, după caz;

jj) *operator de multiplex de radiodifuziune/televiziune* – persoana fizică sau juridică, română ori străină, care deține licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru și care are dreptul de a opera o rețea/stație de radiodifuziune sonoră sau de televiziune, în condițiile legii, în scopul furnizării unuia sau mai multor grupuri de programe de radiodifuziune și televiziune, de servicii multimedia suplimentare și de date asociate de identificare, multiplexate;

kk) *codare* – procedeu prin care semnalul inițial este transformat la emisie astfel încât acesta să poată fi restabilit la recepție numai dacă se cunoaște algoritmul de codare;

ll) *criptare* – modalitatea de modificare a unui flux de informații în format electronic după un algoritm prestabilit, în vederea protejării acestuia la transmisia prin medii nesigure, reconstituirea informației inițiale fiind posibilă doar prin folosirea unui algoritm de decriptare adecvat;

mm) *sistem cu acces condiționat* – orice modalitate tehnică sau dispozitiv prin intermediul căruia accesul sub o formă inteligibilă la un serviciu protejat de difuzare a programelor de radio ori de televiziune se poate face în mod restricționat, pe bază de abonament sau pe baza altei forme de autorizare individuală prealabilă;

nn) *material video generat de utilizator* – serie de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un element distinct, indiferent de lungimea acestuia, și care este creat de un utilizator și este încărcat pe o platformă de partajare a materialelor video de către utilizatorul respectiv sau de către orice alt utilizator;

oo) *decizie editorială* – decizie luată în mod periodic în scopul exercitării responsabilității editoriale și în legătură cu funcționarea de zi cu zi a serviciului media audiovizual;

pp) *furnizor de platformă de partajare a materialelor video* – persoana fizică sau juridică ce oferă un serviciu de platformă de partajare a materialelor video;

qq) *autoreglementare* – tip de inițiativă voluntară care permite operatorilor economici, partenerilor sociali, organizațiilor și asociațiilor neguvernamentale să adopte orientări comune între ele și pentru ele;

rr) *coreglementare* – inițiativă care asigură în forma sa minimă o legătură juridică între autoreglementare și legiuitorul național, rolul de reglementare fiind partajat între părțile interesate și Guvern sau Consiliu, fiind permisă intervenția statului în cazul neîndeplinirii obiectivelor de interes public;

ss) *ERGA* – Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale, organism care își desfășoară activitatea conform prevederilor art. 30b din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 95 din 15 aprilie 2010, cu modificările ulterioare.

(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. – (1) În sensul prezentei legi, prin opere europene se înțelege:

a) opere provenind din statele membre ale Uniunii Europene;

b) opere provenind din state europene terțe - părți la Convenția Europeană a Consiliului Europei privind televiziunea transfrontieră, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (3);

c) opere coproduse în cadrul unor acorduri privind sectorul audiovizual încheiate între Comunitatea Europeană și state terțe și care îndeplinesc condițiile prevăzute în fiecare dintre acordurile respective.

(2) Definițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) sunt aplicabile numai în cazul operelor provenind din statele membre care nu fac obiectul unor măsuri discriminatorii în țările terțe în cauză.

(3) Operele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) sunt opere realizate în cea mai mare parte cu contribuția unor autori și personal, rezidenți în unul sau mai multe dintre statele respective, cu condiția ca acestea să îndeplinească una dintre următoarele cerințe:

a) sunt realizate de către unul ori mai mulți producători stabiliți în unul sau mai multe dintre statele respective;

b) producția acestor opere este supervizată și controlată efectiv de către unul ori mai mulți producători stabiliți în unul sau mai multe dintre statele respective;

c) contribuția coproducătorilor din aceste state la totalul costurilor de coproducție este preponderentă, iar coproducția nu este controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara statelor respective.

(4) Operele care nu sunt opere europene în sensul prevederilor alin. (1), dar care sunt realizate în cadrul unor tratate bilaterale de coproducție încheiate între state membre și țări terțe, sunt considerate ca fiind opere europene, cu condiția ca un procent majoritar din totalul costurilor de producție să fie acoperit de către coproducătorii din Comunitatea Europeană și ca producția să nu fie controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara teritoriului statelor membre.

Art. 3. – (1) Dreptul de furnizare și dreptul de retransmisie a oricărui serviciu media audiovizual ale unui furnizor de servicii media audiovizuale care se află sub jurisdicția României sunt recunoscute și garantate în condițiile prezentei legi.

(2) Se consideră furnizor de servicii media audiovizuale aflat sub jurisdicția României:

a) orice furnizor de servicii media audiovizuale stabilit în România în conformitate cu prevederile alin. (4);

b) orice furnizor de servicii media audiovizuale care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5).

(3) Prevederile prezentei legi se aplică și următoarelor categorii:

a) furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția României;

b) furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția unui stat care nu este membru al Uniunii Europene, dar al cărui conținut poate fi accesat pe teritoriul României.

(4) În înțelesul prezentei legi, un furnizor de servicii media audiovizuale este considerat a fi stabilit în România dacă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) furnizorul de servicii media audiovizuale are sediul principal în România, iar deciziile editoriale asupra serviciilor media audiovizuale sunt luate în România;

b) sediul principal al furnizorului de servicii media audiovizuale se află în România și o parte majoritară a forței de muncă implicate în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România;

c) deciziile editoriale asupra serviciilor media audiovizuale se iau în România și o parte majoritară a forței de muncă implicate în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România;

d) dacă personalul implicat în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România și într-un alt stat membru al Uniunii Europene și, aplicând criteriile prevăzute la lit. b) și c), nu se poate stabili dacă cea mai mare parte a personalului implicat în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale lucrează în România sau în acel stat membru al Uniunii Europene, furnizorul de servicii media audiovizuale este considerat ca având sediul în România dacă sediul său principal este în România;

e) dacă cea mai mare parte a personalului implicat în activitatea de furnizare de servicii media audiovizuale nu lucrează nici în România și nici într-un alt stat membru al Uniunii Europene, furnizorul de servicii media audiovizuale va fi considerat ca având sediul în România dacă și-a început pentru prima oară activitatea în România și menține în prezent o legătură stabilă și efectivă cu economia României.

(5) Furnizorii de servicii media audiovizuale cărora nu li se aplică niciunul dintre criteriile prevăzute la alin. (4) sunt considerați a fi în jurisdicția României dacă se află în una dintre situațiile următoare:

a) utilizează o stație de emisie de la sol spre o capacitate de satelit aparținând României;

b) deși nu utilizează o stație de emisie de la sol spre o capacitate satelitară aparținând României, utilizează o capacitate de satelit aparținând României;

c) utilizează o stație de emisie pe unde scurte pentru transmisia de programe spre alte țări.

(6) Dacă în stabilirea jurisdicției aplicabile criteriile prevăzute la alin. (4) și (5) nu sunt relevante, atunci radiodifuzorul va fi considerat în afara jurisdicției României.

(7) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să informeze Consiliul Național al Audiovizualului cu privire la orice schimbare care ar putea afecta stabilirea jurisdicției.

Art. 4. – (1) Consiliul Național al Audiovizualului întocmește și administrează lista actualizată a furnizorilor de servicii media audiovizuale, aflați în jurisdicția României, cuprinzând și criteriile în baza cărora s-a stabilit jurisdicția pentru fiecare furnizor, asigurând comunicarea periodică a acestora, inclusiv a actualizărilor ei, către Comisia Europeană și către public, prin afișarea acestora pe pagina de internet a Consiliului.

(2) În domeniul serviciilor media audiovizuale, Consiliul Național al Audiovizualului poate impune, prin decizii de reglementare, furnizorilor de

servicii media audiovizuale aflați în jurisdicția României măsuri mai detaliate sau mai stricte de interes public general, cu respectarea dreptului european aplicabil.

(3) Consiliul Național al Audiovizualului cooperează cu celeritate pentru a ajunge la o soluție eficientă și satisfăcătoare, cu autoritatea competentă din statul de jurisdicție al furnizorului de servicii media audiovizuale, în legătură cu orice problemă, în situația în care serviciul furnizat este orientat în întregime sau în cea mai mare parte către teritoriul României.

Art. 5. – (1) Consiliul Național al Audiovizualului va cere unui furnizor aflat sub jurisdicția României să se conformeze normelor de interes public general și va informa periodic, cu privire la acțiunile întreprinse, autoritatea competentă din statul membru care a solicitat, în baza unei cereri motivate, luarea unor măsuri, în ce privește furnizorul respectiv, al cărui serviciu media audiovizual este orientat în întregime sau în cea mai mare parte către teritoriul statului care a făcut solicitarea.

(2) În termen de 60 de zile de la primirea cererii prevăzute la alin. (1), Consiliul Național al Audiovizualului informează autoritatea competentă din statul membru solicitant și Comisia Europeană cu privire la rezultatele obținute și, dacă este cazul, explică motivele pentru care nu a putut fi găsită o soluție. Consiliul Național al Audiovizualului poate solicita Comitetului de contact, instituit potrivit art. 29 din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010, cu modificările ulterioare, să analizeze cazul respectiv.

Art. 6. – (1) În aplicarea prevederilor art. 4 alin. (3) și art. 5 alin. (1), Consiliul Național al Audiovizualului este autorizat să adopte măsuri corespunzătoare împotriva furnizorului de servicii media audiovizuale, respectiv în cazul în care, în mod cumulativ:

a) apreciază că rezultatele obținute prin aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) nu sunt satisfăcătoare;

b) există dovezi care arată că furnizorul de servicii media audiovizuale în cauză s-a stabilit în statul membru de jurisdicție pentru a eluda normele mai stricte, în domeniul serviciilor media audiovizuale, care i s-ar aplica în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul României, cu condiția ca dovezile respective să permită stabilirea în mod rezonabil a unei astfel de eludări, fără a fi nevoie să se demonstreze intenția furnizorului de servicii media audiovizuale de a eluda respectivele norme mai stricte.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie necesare din punct de vedere obiectiv, aplicate nediscriminatoriu și proporționale cu obiectivele pe care le urmăresc și pot fi luate numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) Consiliul Național al Audiovizualului a notificat Comisiei Europene și autorității competente din statul membru în care este stabilit

furnizorul de servicii media audiovizuale intenția sa de a lua măsurile respective, prezentând totodată motivele pe care își întemeiază evaluarea;

b) Consiliul Național al Audiovizualului a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii media audiovizuale în cauză și, în special, a oferit furnizorului de servicii media audiovizuale respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusa eludare și la măsurile pe care intenționează să le ia;

c) există avizul ERGA, potrivit dispozițiilor art. 30b alin. (3) din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010, cu modificările ulterioare, cu privire la conformitatea măsurilor respective cu dreptul european, și în special cu privire la faptul că evaluările efectuate de către Consiliul Național al Audiovizualului în contextul măsurilor prevăzute la alin. (1) sunt corect fundamentate.

(3) În vederea facilitării emiterii de către ERGA a avizului prevăzut la alin. (2) lit. c), Consiliul Național al Audiovizualului transmite toate informațiile necesare, referitoare la cazul respectiv, dacă aceasta consideră că informațiile deținute nu sunt suficiente.

Art. 7. – (1) Prin difuzarea și retransmisia serviciilor de programe se realizează și se asigură pluralismul politic și social, diversitatea culturală, lingvistică și religioasă, informarea și educarea, inclusiv sub aspect științific, și divertismentul publicului, cu respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale ale omului.

(2) Toți furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să asigure informarea obiectivă a publicului prin prezentarea corectă a faptelor și evenimentelor și să favorizeze libera formare a opiniilor.

(3) Răspunderea pentru conținutul serviciilor de programe difuzate, inclusiv al comunicărilor comerciale audiovizuale, revine, în condițiile legii, furnizorului de servicii media audiovizuale.

Art. 8. – Prezenta lege recunoaște și garantează dreptul oricărei persoane de a recepționa liber serviciile media audiovizuale oferite publicului de către furnizorii de servicii media audiovizuale aflați sub jurisdicția României și a statelor membre ale Uniunii Europene.

Art. 9. – (1) Libertatea de furnizare pe teritoriul României a serviciilor media audiovizuale ale furnizorilor de servicii media audiovizuale aflați sub jurisdicția statelor membre ale Uniunii Europene este recunoscută și garantată prin prezenta lege.

(2) Opțiunea oricărei persoane cu privire la programele și serviciile oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale sau de distribuitorii de

servicii este secretă și nu poate fi comunicată unui terț decât cu acordul persoanei respective.

Art. 10. – (1) Cenzura de orice fel asupra comunicării audiovizuale este interzisă.

(2) Independența editorială a furnizorilor de servicii media audiovizuale este recunoscută și garantată de prezenta lege.

(3) Sunt interzise ingerințe de orice fel în conținutul, forma sau modalitățile de prezentare a elementelor serviciilor media audiovizuale, din partea autorităților publice sau a oricăror persoane fizice sau juridice, române ori străine.

(4) Nu constituie ingerințe deciziile și instrucțiunile având caracter normativ, emise de Consiliul Național al Audiovizualului în aplicarea prezentei legi și cu respectarea dispozițiilor legale, precum și a normelor privind drepturile omului, prevăzute în convențiile și tratatele ratificate de România.

(5) Nu constituie ingerințe prevederile cuprinse în codurile de conduită profesională pe care jurnaliștii și furnizorii de servicii media audiovizuale le adoptă și pe care le aplică în cadrul mecanismelor și structurilor de autoreglementare a activității lor, dacă nu contravin dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 11. – (1) În domeniul serviciilor media audiovizuale sunt încurajate și considerate necesare coreglementarea și autoreglementarea, acestea realizându-se prin intermediul unor coduri de conduită adoptate la nivel național, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi. Codurile de conduită se elaborează prin cooperare între furnizorii de servicii media audiovizuale, furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau organizațiile care îi reprezintă și reprezentanții celorlalte sectoare interesate.

(2) Codurile elaborate în temeiul alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să fie concepute astfel încât să fie acceptate de principalele părți interesate;

b) să stabilească în mod clar și neechivoc obiectivele pe care le urmăresc;

c) să prevadă dispoziții privind monitorizarea și evaluarea în mod regulat, transparent și independent a îndeplinirii obiectivelor pe care le vizează;

d) să cuprindă dispoziții privind asigurarea efectivă a respectării normelor impuse, inclusiv sancțiuni eficace și proporționale;

e) să aibă drept scop reducerea în mod efectiv a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice, precum și produsele alimentare și băuturile care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans,

sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global. Astfel de comunicări comerciale audiovizuale nu trebuie să scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.

(3) Consiliul Național al Audiovizualului poate impune furnizorilor de servicii media audiovizuale să respecte norme mai detaliate sau mai stricte, conforme cu dreptul european, inclusiv în cazul în care un cod de conduită sau anumite părți din acesta s-au dovedit a nu fi suficient de eficiente. Consiliul Național al Audiovizualului va raporta aceste norme Comisiei Europene, fără întârzieri nejustificate.

(4) Normele mai stricte instituite la nivel național conform prevederilor alin. (3) trebuie să fie necesare, justificate și proporționale din perspectiva obiectivului de interes public general urmărit.

(5) Normele, procedurile și condițiile restrictive aplicate serviciilor media audiovizuale sunt aceleași atât pentru serviciile liniare, cât și pentru cele neliniare.

Art. 12. – (1) Caracterul confidențial al surselor de informare utilizate în conceperea sau elaborarea de știri, de emisiuni sau de alte elemente ale serviciilor de programe este garantat de prezenta lege.

(2) Orice jurnalist sau realizator de programe este liber să nu dezvăluie date de natură să identifice sursa informațiilor obținute în legătură directă cu activitatea sa profesională.

(3) Se consideră date de natură să identifice o sursă următoarele:

a) numele și datele personale, precum și vocea sau imaginea unei surse;

b) circumstanțele concrete ale obținerii informațiilor de către jurnalist;

c) partea nepublicată a informației furnizate de sursă jurnalistului;

d) datele cu caracter personal ale jurnalistului sau radiodifuzorului, legate de activitatea pentru obținerea informațiilor difuzate.

(4) Confidențialitatea surselor de informare obligă, în schimb, la asumarea răspunderii pentru corectitudinea informațiilor furnizate.

(5) Persoanele care, prin efectul relațiilor lor profesionale cu jurnaliștii, iau cunoștință de informații de natură să identifice o sursă prin colectarea, tratarea editorială sau publicarea acestor informații, beneficiază de aceeași protecție ca jurnaliștii.

(6) Dezvăluirea unei surse de informare poate fi dispusă de instanțele judecătorești numai dacă aceasta este necesară pentru apărarea siguranței naționale sau a ordinii publice, precum și în măsura în care această dezvăluire este necesară pentru soluționarea cauzei aflate în fața instanței judecătorești, atunci când:

a) nu există sau au fost epuizate măsuri alternative la divulgare cu efect similar;

b) interesul legitim al divulgării depășește interesul legitim al nedivulgării.

Art. 13. – (1) Autoritățile publice abilitate asigură, la cerere:

a) protecția jurnaliștilor în cazul în care aceștia sunt supuși unor presiuni sau amenințări de natură să împiedice ori să restrângă în mod efectiv libera exercitare a profesiei lor;

b) protecția sediilor și a localurilor radiodifuzorilor, în cazul în care acestea sunt supuse unor amenințări de natură să împiedice sau să afecteze libera desfășurare a activității lor.

(2) Protecția jurnaliștilor și a sediilor sau a localurilor radiodifuzorilor, în condițiile alin. (1), nu trebuie să devină pretext pentru a împiedica sau a restrânge libera exercitare a profesiei ori a activității acestora.

Art. 14. – Desfășurarea de percheziții în sediile sau localurile radiodifuzorilor nu trebuie să prejudicieze libera exprimare a jurnaliștilor și nici nu poate suspenda difuzarea programelor.

CAPITOLUL II

Consiliul Național al Audiovizualului

Art. 15. – (1) Consiliul Național al Audiovizualului, denumit în continuare *Consiliul*, este autoritate publică autonomă sub control parlamentar și garantul interesului public în domeniul comunicării audiovizuale.

(2) Consiliul este autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale și își exercită competențele în mod imparțial și transparent, în temeiul prezentei legi și al dreptului Uniunii Europene, fără a solicita sau accepta instrucțiuni din partea niciunei alte instituții sau entități în îndeplinirea sarcinilor care îi revin. Colaborarea cu organisme de autoreglementare, desfășurată în baza unor acorduri sau parteneriate nu constituie solicitare sau acceptare de instrucțiuni.

(3) În calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, Consiliul are obligația să asigure:

a) respectarea exprimării pluraliste de idei și de opinii în cadrul conținutului serviciilor media audiovizuale transmise de furnizorii de servicii media audiovizuale aflați sub jurisdicția României;

b) pluralismul surselor de informare a publicului;

c) încurajarea liberei concurențe;

d) un raport echilibrat între serviciile de programe cu acoperire națională și serviciile locale, regionale ori tematice;

e) protejarea demnității umane, a dreptului la propria imagine și protejarea minorilor;

f) protejarea culturii și a limbii române, a culturii și limbilor minorităților naționale;

g) transparența organizării, funcționării și finanțării mijloacelor de comunicare în masă din sectorul audiovizual;

h) transparența activității proprii;

i) creșterea nivelului de sensibilizare a opiniei publice în legătură cu utilizarea serviciilor media audiovizuale, prin dezvoltarea și promovarea educației pentru media la nivelul tuturor categoriilor sociale, inclusiv prin intermediul sau în parteneriat cu Ministerul Educației;

j) încurajarea coreglementării și autoreglementării în domeniul audiovizual;

k) încurajarea furnizorilor de servicii media audiovizuale în vederea asigurării de condiții ca serviciile furnizate să devină accesibile persoanelor cu deficiențe de văz sau de auz;

l) monitorizarea serviciilor de programe și a serviciilor media audiovizuale, inclusiv a celor la cerere, în vederea respectării de către acestea a prevederilor legale în materie;

m) schimbul de informații, de experiență și de bune practici cu autoritățile competente din statele membre și Comisia Europeană, în cadrul Comitetului de contact și în cadrul ERGA, cu privire la procedura de restricționare a serviciilor media audiovizuale, precum și menținerea și dezvoltarea relațiilor cu organismele și forurile internaționale și cu autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene și participarea la evenimentele organizate de acestea;

n) încurajarea furnizorilor de servicii media audiovizuale să elaboreze planuri de acțiune privind accesibilitatea în vederea îmbunătățirii continue și treptate a accesibilității serviciilor lor pentru persoanele cu dizabilități, pe care să le comunice către Consiliu;

o) schimbul de informații, de experiență și de bune practici cu Comisia Europeană și autoritățile similare din alte state în ceea ce privește aplicarea cadrului de reglementare privind serviciile media audiovizuale, inclusiv cu privire la accesibilitate și la competențele în domeniul audiovizual.

(4) Până la data de 19 decembrie 2025 și, ulterior, o dată la trei ani, Consiliul înaintează Comisiei Europene un raport cu privire la punerea în aplicare a obligației prevăzute la alin. (3) lit. i).

(5) Consiliul își exercită dreptul de control asupra conținutului programelor oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale numai după comunicarea publică a acestor programe.

(6) Controlul exercitat de Consiliu asupra conținutului serviciilor de programe oferite de furnizorii de servicii media audiovizuale și asupra ofertei de

servicii de programe asigurate de distribuitorii de servicii se realizează periodic și ori de câte ori Consiliul consideră că este necesar sau primește o plângere cu privire la nerespectarea de către un furnizor a prevederilor legale, a normelor de reglementare în domeniu ori a obligațiilor înscrise în licența audiovizuală.

(7) Consiliul este obligat să sesizeze autoritățile competente cu privire la apariția sau existența unor practici restrictive de concurență, a abuzului de poziție dominantă sau a concentrărilor economice supuse controlului Consiliului Concurenței, precum și cu privire la orice alte încălcări ale prevederilor legale care nu intră în competența sa, cum ar fi practicile incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii, încălcări ale prevederilor legale în domeniul protecției datelor personale, precum și ale drepturilor de autor și drepturilor conexe. Consiliul poate încheia cu autoritățile competente un protocol de colaborare prin care se vizează asigurarea schimbului de informații în vederea îmbunătățirii măsurilor de identificare și întreprinderii acțiunilor necesare respectării prevederilor prezentei legi.

(8) Consiliul informează Comisia Europeană, fără întârzieri nejustificate, cu privire la conflictele de jurisdicție, care nu s-au putut rezolva printr-un acord valabil, dintre România și un alt stat membru al Uniunii Europene. Deciziile Comisiei Europene în astfel de cazuri, cu privire la stabilirea jurisdicției, sunt obligatorii.

(9) Consiliul este autorizat să înființeze și să gestioneze un punct de contact online unic, ușor accesibil, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități, precum și disponibil publicului pentru furnizarea de informații și primirea de plângeri cu privire la oricare dintre chestiunile legate de accesibilitatea serviciilor media audiovizuale.

(10) Consiliul raportează Comisiei Europene până la data de 19 decembrie 2024 și, ulterior, o dată la doi ani, cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1) și art. 28 alin. (1) și (2), precum și cu privire la contribuțiile financiare impuse furnizorilor în temeiul art. 13 alin. (1) lit. h) și h¹) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Consiliul informează autoritatea și/sau organismul național de reglementare al statului membru al Uniunii Europene când primește de la un furnizor de servicii media audiovizuale aflat în jurisdicția României informații potrivit cărora acesta urmează să furnizeze un serviciu orientat în întregime sau în cea mai mare parte către publicul statului membru respectiv.

(12) Cererile venite din partea autorității competente și/sau organismului național de reglementare al unui stat membru al Uniunii Europene privind activitățile unui furnizor de servicii media audiovizuale aflat în jurisdicția României, care furnizează un serviciu ce vizează teritoriul statului membru respectiv, sunt soluționate de către Consiliu în termen de cel mult

60 de zile de la primire. Consiliul este autorizat să solicite autorității și/sau organismului național de reglementare al statului membru care a formulat cererea orice informații pe care le consideră utile în soluționarea acesteia.

(13) Până la data de 19 decembrie 2025 și, ulterior, o dată la trei ani, Consiliul înaintează un raport Comisiei Europene cu privire la punerea în aplicare a prevederilor art. 47 alin. (1).

(14) Raportul prevăzut la alin. (13) se publică pe pagina de internet a Consiliului.

(15) Consiliul furnizează Comisiei Europene sau autorității de reglementare din alt stat informațiile solicitate de aceasta privind aspecte legate de domeniul gestionat de acesta.

Art. 16. – (1) Consiliul este compus din 11 membri și este numit de Parlament, la propunerea:

- a) Senatului: 3 membri;
- b) Camerei Deputaților: 3 membri;
- c) Președintelui României: 2 membri;
- d) Guvernului: 3 membri.

(2) Propunerile nominalizează candidatul pentru postul de titular, precum și candidatul pentru postul de supleant și se înaintează birourilor permanente ale celor două Camere, în termen de 15 zile de la data declanșării procedurii de numire.

(3) Birourile permanente ale celor două Camere înaintează propunerile comisiilor permanente de specialitate, în vederea audierii candidaților în ședința comună.

(4) În urma audierii comisiile permanente de specialitate întocmesc un aviz comun pe care îl prezintă în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului.

(5) Candidaturile se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți, în condițiile întrunirii cvorumului celor două Camere. Numirea de către Parlament a noilor membri ai Consiliului se face cu cel puțin 90 de zile înainte de expirarea mandatelor.

(6) Membrii Consiliului sunt garanți ai interesului public și nu reprezintă autoritatea care i-a propus.

(7) Durata mandatului membrilor Consiliului este de 6 ani, iar numirea acestora se face eșalonat, în funcție de expirarea mandatului.

(8) În cazul în care un loc în Consiliu devine vacant înaintea expirării mandatului, acesta va fi ocupat de supleant până la expirarea mandatului inițial de 6 ani.

Art. 17. – (1) Membrii Consiliului au funcție de demnitate publică asimilată funcției de secretar de stat.

(2) Calitatea de membru al Consiliului este incompatibilă cu funcțiile publice sau private, cu excepția celor didactice, dacă nu dau naștere unor conflicte de interese.

(3) În timpul exercitării mandatului membrii Consiliului nu pot face parte din partide sau din alte structuri politice.

(4) Membrii Consiliului nu au dreptul să dețină acțiuni sau părți sociale, direct sau indirect, la societăți cu activități în domenii în care ei s-ar afla în conflict de interese cu calitatea de membru al Consiliului.

(5) Membrii Consiliului care, în momentul numirii, se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) – (4) au la dispoziție un termen de cel mult 60 de zile pentru renunțarea la calitatea sau la acțiunile respective, perioadă în care nu au drept de vot în cadrul Consiliului.

(6) În cazul nerespectării prevederilor prezentului articol persoana în cauză este demisă de drept, locul său devenind vacant, urmând să fie ocupat de supleant, la propunerea comisiilor permanente de specialitate ale Parlamentului.

Art. 18. – (1) Membrii Consiliului pot fi demisi, la propunerea comisiilor de specialitate ale Parlamentului, în următoarele situații:

a) în cazul incapacității de a-și exercita funcția pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, cu excepția situațiilor medicale justificate prin concediu medical, caz în care perioada nu poate depăși 6 luni;

b) în cazul unei condamnări penale aplicate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

c) în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (4).

(2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1) Consiliul sesizează Parlamentul.

Art. 19. – (1) Consiliul este condus de un președinte, asimilat funcției de ministru, numit prin votul Parlamentului, dintre membrii Consiliului, la propunerea acestora. Mandatul este de 6 ani.

(2) În absența președintelui conducerea Consiliului este asigurată de vicepreședinte.

(3) Vicepreședintele este ales prin vot secret de către Consiliu, în prezența a cel puțin 9 membri ai acestuia, pentru un mandat de 6 ani.

(4) Dacă funcția de președinte sau vicepreședinte devine vacantă, se procedează la alegerea, în condițiile alin. (1) și (3), a unui președinte, respectiv vicepreședinte.

Art. 20. – (1) În îndeplinirea funcțiilor și a atribuțiilor ce îi revin potrivit prezentei legi, Consiliul emite decizii, instrucțiuni și recomandări, în prezența a cel puțin 8 membri și cu votul a cel puțin 6 membri.

(2) Este interzisă emiterea recomandării cu privire la difuzarea în regim de anunț de interes public a spoturilor informative radio - TV.

(3) Ședințele Consiliului sunt publice, cu excepția cazului în care se propune președintele și se alege vicepreședintele, în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) și (3).

(4) Votul este totdeauna deschis, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 19 alin. (1) și (3).

(5) Exprimarea fiecărui vot deschis este însoțită de motivarea acestuia.

(6) Deciziile Consiliului având caracter normativ, inclusiv motivarea acestora, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) Deciziile Consiliului, altele decât cele prevăzute la alin. (6), inclusiv motivarea acestora, precum și instrucțiunile și recomandările emise de Consiliu se fac publice.

(8) Actele având caracter normativ emise de Consiliu pot fi contestate la instanța de contencios administrativ de către orice persoană care se consideră prejudiciată de acestea.

(9) Deciziile Consiliului având caracter individual se comunică celor interesați și intră în vigoare de la data comunicării, dacă nu se prevede altfel, putând fi contestate la instanța competentă.

Art. 21. – (1) Activitatea Consiliului este finanțată de la bugetul de stat, astfel încât să asigure respectarea prevederilor prezentei legi, îndeplinirea funcțiilor în mod eficace, pentru a contribui la activitatea ERGA și a-și îndeplini obligațiile asumate în calitate de membru permanent în organismele internaționale comune ale autorităților de reglementare în domeniul audiovizualului. Bugetul aprobat al Consiliului se publică pe pagina de internet a Consiliului.

(2) Președintele Consiliului este ordonator principal de credite.

Art. 22. – (1) Consiliul este autorizat:

a) să stabilească condițiile, criteriile și procedura pentru acordarea licențelor audiovizuale analogice și digitale;

b) să stabilească procedura de acordare a autorizației de retransmisie;

c) să elibereze licențe audiovizuale analogice și digitale și autorizații de retransmisie pentru exploatarea serviciilor de programe de radiodifuziune și televiziune și să emită decizii de autorizare audiovizuală;

d) să emită, în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, decizii cu caracter de norme de reglementare în vederea realizării atribuțiilor sale prevăzute expres în prezenta lege;

e) să elaboreze instrucțiuni și să emită recomandări pentru desfășurarea activităților în domeniul comunicării audiovizuale.

- (2) Deciziile prevăzute la lit. d) se emit, cu precădere, cu privire la:
- a) asigurarea informării corecte a opiniei publice;
 - b) urmărirea exprimării corecte în limba română și în limbile minorităților naționale;
 - c) asigurarea echidistanței și a pluralismului opiniilor;
 - d) transmiterea informațiilor și a comunicatelor oficiale ale autorităților publice cu privire la calamități naturale, starea de necesitate sau de urgență, starea de asediu ori de conflict armat;
 - e) protecția minorilor;
 - f) apărarea demnității umane și a dreptului la propria imagine;
 - g) politici nediscriminatorii cu privire la rasă, sex, naționalitate, religie, convingeri politice și orientări sexuale;
 - h) exercitarea dreptului la replică, rectificare și alte măsuri echivalente;
 - i) comunicări comerciale audiovizuale, inclusiv publicitate, plasare de produse, publicitate electorală și teleshopping;
 - j) sponsorizare;
 - k) normele și regulile de reflectare a desfășurării campaniilor electorale și a celor pentru referendum, în serviciile de programe audiovizuale, în cadrul și pentru punerea în aplicare a legislației electorale;
 - l) responsabilitățile culturale și științifice ale furnizorilor de servicii media audiovizuale;
 - m) protecția categoriilor sociale vulnerabile, cu precădere protecția victimelor violenței domestice.

(3) Consiliul este consultat în procesul de definire a poziției României și poate participa, prin reprezentanți, la negocierile internaționale cu privire la domeniul audiovizual.

(4) Consiliul este consultat cu privire la toate proiectele de acte normative prin care se reglementează activități din domeniul audiovizual ori în legătură cu acesta.

(5) Consiliul este autorizat să solicite și să primească de la furnizorii și distribuitorii de servicii de programe audiovizuale orice date, informații și documente care privesc îndeplinirea atribuțiilor sale, având obligația să păstreze confidențialitatea datelor care nu au caracter public.

Art. 23. – (1) Consiliul își elaborează propriul regulament de organizare și funcționare, care se aprobă cu votul majorității membrilor săi.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor Consiliul își constituie o structură funcțională proprie, inclusiv structuri teritoriale de control și monitorizare, care sunt prevăzute în regulamentul propriu de organizare și funcționare.

(3) Personalul de specialitate al Consiliului este alcătuit din funcționari publici și personal încadrat cu contract individual de muncă, salarizați potrivit prevederilor art. 119.

(4) Funcționarii publici din cadrul Consiliului nu pot fi membri în consiliile de administrație ori în organele de conducere ale furnizorilor și distribuitorilor de servicii de programe audiovizuale și nici nu pot să exercite funcții sau să dețină acțiuni ori părți sociale într-o societate titulară a unei licențe audiovizuale.

(5) În scopul aplicării dispozițiilor alin. (4), funcționarii publici din cadrul Consiliului vor depune la președintele Consiliului o declarație de conformare pe propria răspundere.

Art. 24. – (1) În cadrul activității de control parlamentar, exercitată în temeiul art. 15 alin. (1), activitatea Consiliului este analizată de către Parlament prin dezbaterile raportului anual, care va fi depus, împreună cu execuția bugetară, până la data de 15 aprilie a anului următor.

(2) Raportul anual de activitate și execuția bugetară sunt dezbătute, în ședințe comune, de comisiile pentru cultură și media, respectiv de comisiile pentru buget, finanțe ale Senatului și Camerei Deputaților.

(3) Raportul comun al comisiilor pentru cultură și media asupra raportului anual de activitate a Consiliului include avizul comun al comisiilor pentru buget, finanțe în ceea ce privește execuția bugetară și este supus dezbaterii și aprobării celor două Camere reunite.

(4) Respingerea de către Parlament a raportului anual de activitate atrage, de drept, demiterea din funcție a președintelui Consiliului.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), hotărârea Parlamentului de respingere a raportului anual de activitate se motivează în mod corespunzător, se notifică persoanei vizate și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) În situația prevăzută la alin. (4), Parlamentul va numi un nou președinte al Consiliului, pentru restul de mandat al fostului președinte, cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (1).

(7) Comisiile pentru cultură și media ale celor două Camere ale Parlamentului au dreptul să solicite Consiliului, ori de câte ori consideră necesar, rapoarte specifice.

CAPITOLUL III

Conținutul comunicării audiovizuale

Art. 25. – (1) Evenimentele de importanță majoră pot fi difuzate în exclusivitate numai dacă difuzarea nu privează o parte importantă a publicului

din România de posibilitatea de a le urmări în direct sau în transmisie decalată în cadrul unui serviciu de programe cu acces liber.

(2) Lista evenimentelor considerate de importanță majoră se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului, și va fi comunicată Comisiei Europene; modificările ulterioare urmează aceeași procedură. Lista își va produce efectele după publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prin hotărârea prevăzută la alin. (2) se precizează procentul din populație care reprezintă o parte importantă a publicului; prin aceeași hotărâre se stabilește pentru fiecare eveniment de importanță majoră dacă difuzarea în direct a acestuia se va face în tot sau în parte, ori dacă, acolo unde interesul public o cere, difuzarea decalată a acestuia se va face în tot sau în parte.

(4) Exercițarea de către radiodifuzorii aflați în jurisdicția României a drepturilor exclusive de difuzare a unor evenimente declarate de un stat membru al Uniunii Europene ca fiind de importanță majoră și care sunt cuprinse în lista publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nu poate priva o parte importantă a publicului din respectivul stat de posibilitatea de a urmări acele evenimente, în direct sau decalat, conform prevederilor stabilite de acel stat membru.

Art. 26. – (1) În măsura posibilului și prin mijloacele corespunzătoare, radiodifuzorii aflați în jurisdicția României vor rezerva operelor europene o proporție majoritară din timpul de difuzare, cu excepția timpului consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității, precum și serviciilor de teletext și teleshopping.

(2) În cazurile în care proporția stabilită la alin. (1) nu poate fi atinsă, proporția rezervată operelor europene nu trebuie să fie mai mică de 30% din timpul prevăzut la alin. (1).

(3) Consiliul va urmări aplicarea prevederilor alin. (1).

(4) Mecanismele complete ale măsurilor de implementare vor fi stabilite de Consiliu.

Art. 27. – (1) Furnizorii de servicii media audiovizuale la cerere, aflați sub jurisdicția României, au obligația să aloce, în cadrul serviciilor media audiovizuale la cerere, cel puțin 30% din cataloagele lor operelor europene, precum și să asigure promovarea acestor opere. Procentul de 30% se calculează pe baza titlurilor din catalogul de servicii, în cazul serialelor de televiziune sezonul fiind echivalentul unui titlu. Promovarea se poate realiza prin facilitarea accesului la aceste opere, printr-o secțiune dedicată operelor europene care să fie accesibilă de la pagina de pornire a serviciului, posibilitatea căutării de opere europene în instrumentul de căutare disponibil în cadrul respectivului serviciu, utilizarea de opere europene în campanii ale

respectivului serviciu sau asigurarea unui procentaj minim de opere europene promovate din catalogul respectivului serviciu, utilizarea bannerelor sau a unor instrumente similare.

(2) În cazul în care un furnizor de servicii media audiovizuale la cerere aflat în jurisdicția României oferă cataloage naționale diferite în alte state membre, este responsabilitatea statului membru de jurisdicție să asigure respectarea obligației legate de cota de opere europene în ceea ce privește diferitele cataloage naționale.

(3) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se aplică furnizorilor de servicii media audiovizuale la cerere cu o cifră de afaceri sub 2 milioane de euro, aferentă furnizării de servicii media audiovizuale, sau cu un nivel de audiență mai mic de 1%.

(4) În cazul în care un furnizor de servicii media audiovizuale nu furnizează un serviciu media audiovizual la cerere pentru o anumită perioadă de timp, respectarea obligației impuse în temeiul alin. (1) se evaluează în raport cu timpul efectiv de furnizare a serviciului respectiv.

Art. 28. – (1) Orice radiodifuzor aflat sub jurisdicția României va rezerva operelor europene create de producători independenți față de acei radiodifuzori cel puțin 10% din timpul său de difuzare, cu excepția timpului consacrat informațiilor, manifestărilor sportive, jocurilor, publicității, precum și serviciilor de teletext și teleshopping, sau cel puțin 10% din bugetul său de programe.

(2) În operele europene create de producători independenți va fi inclusă o proporție corespunzătoare de opere recente, respectiv de opere difuzate în următorii 5 ani după producerea lor.

(3) Un producător este independent față de un anumit radiodifuzor dacă activitatea sa de realizare a unor producții audiovizuale este susținută financiar într-o proporție mai mică de 25% din aceleași surse cu serviciul de programe în cadrul căruia se difuzează producția sa și dacă deține mai puțin de 25% din capitalul societății care finanțează serviciul de programe în cauză.

Art. 29. – Prevederile art. 26 și art. 28 nu se aplică serviciilor de programe destinate unei audiențe locale, asigurate de radiodifuzori care nu fac parte dintr-o rețea națională.

Art. 30. – Difuzarea unei opere cinematografice se poate face numai în perioadele anume prevăzute în contractele încheiate cu deținătorii drepturilor de autor.

Art. 31. – (1) Pentru încurajarea și facilitarea exprimării pluraliste a curentelor de opinie, radiodifuzorii au obligația de a reflecta campaniile electorale în mod echitabil, echilibrat și imparțial.

(2) În aplicarea corectă a prevederilor alin. (1), Consiliul emite norme cu caracter obligatoriu, controlează respectarea prevederilor legale și ale normelor emise și sancționează încălcarea acestora.

CAPITOLUL IV

Comunicări comerciale audiovizuale

Art. 32. – (1) Publicitatea televizată și teleshoppingul trebuie să fie ușor de identificat și trebuie să fie separate de conținutul editorial. Fără a aduce atingere utilizării de noi tehnici publicitare, se asigură o separare prin mijloace optice și/sau acustice și/sau spațiale între publicitatea televizată, teleshopping și, respectiv, celelalte părți ale programelor.

(2) Spoturile publicitare și de teleshopping izolate, altele decât cele difuzate în cadrul transmisiilor sportive, constituie o excepție și pot fi difuzate numai în cazuri stabilite ca atare de Consiliu.

Art. 33. – (1) Inserarea spoturilor publicitare, inclusiv a celor autopromoționale sau de teleshopping, se poate face numai între programe. Dacă se respectă condițiile prevăzute la alin. (3) – (5), spoturile de publicitate sau de teleshopping pot fi inserate și în timpul unui program, astfel încât:

a) integritatea și valoarea programului respectiv să nu fie prejudiciate, ținându-se seama de pauzele firești ale acestuia și de durata și natura lui;

b) drepturile de autor să nu fie prejudiciate.

(2) În cadrul programelor alcătuite din părți autonome sau în cadrul difuzării unor competiții sportive ori a altor evenimente sau emisiuni structurate similar, care conțin pauze, spoturile de publicitate și teleshopping pot fi introduse doar între părți sau în pauze.

(3) Difuzarea programelor de știri și a operelor audiovizuale, cum sunt filmele cinematografice sau filmele realizate pentru televiziune, cu excepția serialelor, foiletoanelor și a documentarelor, poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de spoturi de teleshopping o singură dată în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute.

(4) Difuzarea programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată o singură dată în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute, cu condiția ca durata prevăzută a programului să depășească 30 de minute.

(5) Este interzisă difuzarea de teleshopping în timpul programelor pentru copii, precum și inserarea de publicitate televizată sau de teleshopping în timpul difuzării oficierei unui serviciu religios.

Art. 34. – (1) Comunicările comerciale audiovizuale difuzate de furnizorii de servicii media audiovizuale trebuie să respecte următoarele condiții:

- a) să poată fi ușor identificate ca atare, comunicările audiovizuale cu conținut comercial mascat fiind interzise;
- b) să nu facă uz de tehnici subliminale;
- c) să respecte demnitatea umană;
- d) să nu includă și să nu promoveze acte de discriminare bazată pe criteriu de sex, origine rasială sau etnică, naționalitate, religie sau credință, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală;
- e) să nu aducă ofensă convingerilor religioase sau politice ale telespectatorilor și radioascultătorilor;
- f) să nu stimuleze comportamente dăunătoare sănătății sau siguranței populației;
- g) să nu stimuleze comportamente care dăunează în mod grav protecției mediului;
- h) să nu stimuleze comportamente indecente sau imorale;
- i) să nu promoveze, direct sau indirect, practici oculte.

(2) Comunicările comerciale audiovizuale trebuie să nu provoace nicio daună morală, fizică sau mentală minorilor și, în special:

- a) să nu instige în mod direct minorii să cumpere sau să închirieze un produs sau serviciu, prin exploatarea lipsei de experiență ori a credulității acestora;
- b) să nu încurajeze în mod direct minorii să își convingă părinții sau pe alte persoane să cumpere bunurile ori serviciile care fac obiectul publicității;
- c) să nu exploateze încrederea specială pe care minorii o au în părinți, profesori sau alte persoane;
- d) să nu prezinte în mod nejustificat minori în situații periculoase.

(3) Comunicările comerciale audiovizuale cu conținut comercial mascat sunt interzise.

(4) Comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice în cadrul serviciilor media audiovizuale la cerere, cu excepția sponsorizării și a plasării de produse, trebuie să respecte criteriile prevăzute la art. 36.

(5) Comunicările comerciale audiovizuale pentru băuturi alcoolice nu pot încuraja consumul excesiv al băuturilor respective și nu pot viza în mod special minorii.

(6) Orice formă de comunicare comercială audiovizuală pentru țigări și alte produse din tutun, precum și pentru țigarete electronice și flacoane de reumplere este interzisă.

(7) Comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect medicamente sau tratamente medicale, disponibile în România numai pe bază de prescripție medicală sunt interzise.

(8) Comunicările comerciale audiovizuale care aduc atingere intereselor legale ale consumatorilor sunt interzise.

(9) Furnizorii de servicii media audiovizuale sunt încurajați să dezvolte coduri de conduită privind comunicările comerciale audiovizuale, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 11, care să aibă ca scopuri principale cel puțin următoarele: reducerea în mod efectiv a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice, precum și produsele alimentare și băuturile care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global. Astfel de comunicări comerciale audiovizuale nu trebuie să scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.

Art. 35. – (1) Pentru programele produse ulterior datei de 19 decembrie 2009, plasarea de produse este permisă în cadrul serviciilor media audiovizuale, cu excepția programelor de știri și de actualități, a programelor dedicate consumatorilor, a programelor religioase și a programelor pentru copii.

(2) Programele dedicate consumatorilor, prevăzute la alin. (1), sunt programe care oferă consiliere publicului sau care conțin evaluări privind achiziționarea de produse și servicii.

(3) Programele care conțin plasări de produse trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) conținutul și organizarea în cadrul unei grile, în cazul transmisiilor de televiziune, sau în cadrul unui catalog, în cazul serviciilor media audiovizuale la cerere, nu sunt în nicio circumstanță influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii media audiovizuale;

b) nu încurajează în mod direct cumpărarea sau închirierea de bunuri sau servicii, mai ales prin trimiteri exprese cu caracter promoțional la bunurile sau serviciile respective;

c) nu pun în evidență, în mod nejustificat, produsul în cauză;

d) trebuie să cuprindă informații clare privind produsele, fiind identificate corespunzător atât la început, cât și la sfârșit, precum și la reluarea după o pauză publicitară, astfel încât să se evite orice confuzie din partea publicului.

(4) Consiliul poate aproba, prin decizie, situațiile în care se poate deroga de la condițiile prevăzute la alin. (3) lit. d), cu excepția programelor produse sau comandate de către un furnizor de servicii media audiovizuale sau de către o societate afiliată furnizorului respectiv.

(5) În cadrul programelor se interzice plasarea de produse, precum:

- a) țigări și alte produse din tutun, precum și țigarete electronice și flacoane de reumplere sau produse ale operatorilor economici al căror obiect principal de activitate îl constituie fabricarea sau vânzarea produselor respective;
- b) medicamente sau tratamente medicale specifice care sunt disponibile numai pe bază de prescripție medicală.

Art. 36. – Publicitatea și teleshoppingul pentru băuturi alcoolice trebuie să respecte următoarele condiții:

- a) să nu fie adresate minorilor sau să nu prezinte minori consumând băuturi alcoolice;
- b) să nu stabilească o legătură între consumul de alcool și îmbunătățirea calităților fizice, psihice sau a abilității în conducerea de vehicule;
- c) să nu sugereze că prin consumul de alcool se pot obține performanțe sociale sau sexuale;
- d) să nu sugereze că alcoolul are calități terapeutice sau că acesta este stimulent, sedativ sau mijloc de rezolvare a problemelor personale;
- e) să nu încurajeze consumul exagerat de alcool și să nu pună într-o lumină negativă consumul moderat sau abținerea de la consumul de băuturi alcoolice;
- f) să nu prezinte drept o calitate conținutul ridicat în alcool al băuturilor.

Art. 37. – (1) Programele sponsorizate trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) conținutul și programarea acestora nu trebuie în nicio circumstanță să fie influențate de sponsor, astfel încât să nu fie afectate independența editorială și responsabilitatea furnizorului de servicii media în raport cu programele respective;
- b) să fie menționată existența unui acord de sponsorizare, semnalată prin denumirea, marca și/sau produsele/serviciile sponsorului, prezentate în mod adecvat la începutul, în cuprinsul și/sau la sfârșitul acestora;
- c) să nu încurajeze în mod direct achiziționarea sau închirierea produselor ori a serviciilor sponsorului sau ale unui terț, în particular prin referiri promoționale speciale la aceste produse ori servicii.

(2) Sponsorizarea serviciilor sau programelor media audiovizuale de către persoane fizice sau juridice a căror activitate principală este fabricarea sau comercializarea de țigări și de alte produse din tutun, precum și de țigarete electronice și de flacoane de reumplere este interzisă.

(3) Sponsorizarea serviciilor sau a programelor media audiovizuale de persoane fizice sau juridice ale căror activități includ fabricarea sau comercializarea produselor și a tratamentelor medicale se poate face prin

promovarea numelui, a siglei și/sau a oricărui alt element distinctiv al sponsorului sau ale anumitor produse ori servicii medicale ale acestuia, cu excepția numelui sau a imaginii produselor medicamentoase ori ale tratamentelor medicale care sunt disponibile numai pe bază de prescripție medicală.

(4) Sponsorizarea programelor jurnalelor de știri și programelor de actualități politice este interzisă.

(5) Prezentarea unei sigle de sponsorizare în timpul programelor pentru copii, al documentarelor și al programelor religioase este interzisă.

Art. 38. – (1) Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping cuprinsă în intervalul orar 6.00 – 18.00 nu poate depăși 20% din intervalul respectiv. Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping cuprinsă în intervalul orar 18.00 – 24.00 nu poate depăși 20% din intervalul respectiv.

(2) În cazul serviciilor publice de televiziune, proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping, în intervalele prevăzute la alin. (1), nu poate depăși 16,7% din fiecare interval.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul:

a) anunțurilor făcute de radiodifuzor în legătură cu propriile programe și cu produsele auxiliare derivate direct din aceste programe sau în legătură cu programele și serviciile media audiovizuale ale altor entități care aparțin aceluiași grup de radiodifuziune;

b) anunțurilor de sponsorizare;

c) plasărilor de produse;

d) cadrelor neutre cuprinse între conținutul editorial și spoturile de publicitate televizată sau de teleshopping, precum și între spoturile individuale.

Art. 39. – (1) Ferestrele dedicate transmisiei teleshoppingului de către un serviciu de programe care nu este dedicat exclusiv teleshoppingului trebuie să aibă o durată neîntreruptă de minimum 15 minute.

(2) Acestea trebuie să fie clar delimitate și identificate prin semnale optice și acustice corespunzătoare.

(3) Teleshoppingul nu trebuie să incite minorii să solicite cumpărarea sau închirierea de bunuri ori servicii.

(4) Se interzic teleshoppingul pentru produsele medicamentoase care intră sub incidența autorizației de punere pe piață, prevăzută la titlul XVIII, capitolul III, secțiunea 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și teleshoppingul tratamentelor medicale.

Art. 40. – (1) Dispozițiile prezentei legi se vor aplica în mod corespunzător serviciilor de programe dedicate exclusiv publicității și

teleshoppingului, precum și serviciilor de programe dedicate exclusiv autopromovării.

(2) În cazul serviciilor de programe prevăzute la alin. (1), dispozițiile art. 26 – 28 privind promovarea operelor europene și a operelor producătorilor independenți, precum și cele ale art. 33 și art. 38 nu se aplică.

Art. 41. – Consiliul este autorizat să stabilească alte condiții decât cele prevăzute la art. 33 alin. (3) – (5) și art. 38 cu privire la serviciile de programe de televiziune destinate exclusiv teritoriului național și care nu pot fi recepționate, direct sau indirect, de către publicul din unul ori mai multe alte state membre ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL V Protecția minorilor

Art. 42. – (1) Serviciile media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii media audiovizuale aflați în jurisdicția României care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor sunt puse la dispoziție numai într-un mod care să asigure că, în mod normal, minorii nu le vor auzi sau vedea.

(2) Printre măsurile luate în aplicarea alin. (1) se pot număra selectarea orei de difuzare, instrumente de verificare a vârstei sau alte măsuri tehnice; acestea trebuie să fie proporționale cu potențialele efecte negative ale programului.

(3) Conținutul cel mai dăunător, cum ar fi violența nejustificată și pornografia, face obiectul celor mai stricte măsuri.

Art. 43. – Se interzice prelucrarea în scopuri comerciale, cum ar fi marketingul direct, crearea de profiluri și publicitatea orientată în funcție de comportament, a datelor cu caracter personal ale minorilor colectate sau altfel generate de furnizorii de servicii media audiovizuale în aplicarea art. 42.

Art. 44. – (1) Furnizorii de servicii media trebuie să ofere publicului informații suficiente cu privire la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor; în acest scop, furnizorii de servicii mass-media utilizează un sistem care descrie natura potențial dăunătoare a conținutului unui serviciu mass-media audiovizual.

(2) Sistemul prevăzut la alin. (1) poate fi stabilit de furnizorii de servicii media prin măsuri de coreglementare și/sau autoreglementare, astfel cum se prevede la art. 11, inclusiv prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL VI

Dreptul la replică

Art. 45. – (1) Serviciile media audiovizuale prestate de furnizorii aflați în jurisdicția României nu trebuie să conțină:

a) incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup, bazate pe considerente precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârstă, orientare sexuală sau boală cronică contagioasă ori necontagioasă;

b) instigări publice la săvârșirea de infracțiuni de terorism, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Măsurile luate de Consiliu în aplicarea alin. (1) trebuie să fie necesare și proporționale și să respecte drepturile și principiile prevăzute în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Art. 46. – (1) Orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate, ale cărei drepturi sau interese legitime, în special reputația și imaginea publică, au fost lezate prin prezentarea de fapte inexacte în cadrul unui program, beneficiază de dreptul la replică sau la rectificare.

(2) Consiliul va adopta procedura necesară exercitării efective a dreptului la replică sau la rectificare, precum și orice alte măsuri necesare, inclusiv sancțiuni, în vederea garantării dreptului la replică sau la rectificare într-o limită rezonabilă de timp de la primirea cererii solicitantului.

(3) Difuzarea rectificării sau acordarea dreptului la replică nu exclude dreptul persoanei lezate să se adreseze instanțelor judecătorești.

CAPITOLUL VII

Accesibilizarea serviciilor media audiovizuale pentru persoanele cu dizabilități

Art. 47. – (1) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să asigure, treptat și continuu, accesul persoanelor cu dizabilități la serviciile prestate sau furnizate, prin intermediul unor măsuri efective, care vor include, fără a se limita la acestea, limbajul semnelor, subtitrarea pentru persoanele cu deficiențe de auz, subtitrările vorbite și descrierea audio.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să prezinte Consiliului un raport anual, cu privire la punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alin. (1). Raportul se publică pe pagina de internet a furnizorului respectiv.

(3) Furnizorii de servicii media audiovizuale comunică Consiliului orice plan de acțiune cuprinzând măsuri privind accesibilitatea serviciilor lor pentru persoanele cu dizabilități.

Art. 48. – (1) Persoanele cu dizabilități au dreptul de acces la serviciile media audiovizuale, în funcție de posibilitățile tehnologice.

(2) În vederea asigurării dreptului de acces la serviciile media audiovizuale al persoanelor cu deficiențe auditive, serviciile de programe de televiziune cu acoperire națională:

a) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și prin titrare sincron în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute din programele de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate din timpul zilnic de emisie;

b) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și prin titrare sincron programele de importanță majoră în întregime ori rezumatele acestora;

c) vor avertiza verbal «Atenție! Emisiune dedicată și persoanelor cu deficiențe de auz», însoțită de o mențiune ce va fi și afișată static și lizibil;

d) programele prevăzute la lit. b) se difuzează însoțite de un semn de avertizare conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) În vederea asigurării dreptului de acces la serviciile media audiovizuale al persoanelor cu deficiențe auditive, serviciile de programe de televiziune cu acoperire locală:

a) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și/sau prin titrare sincron în timpul unei durate programate de cel puțin 30 de minute din programele de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate din timpul zilnic de emisie;

b) vor interpreta în limbajul mimico-gestual și/sau prin titrare sincron programele de importanță majoră în întregime ori rezumatele acestora;

c) vor avertiza verbal «Atenție! Emisiune dedicată și persoanelor cu deficiente de auz», însoțită de o mențiune ce va fi și afișată static și lizibil;

d) programele prevăzute la lit. b) se difuzează însoțite de un semn de avertizare conform anexei.

(4) În vederea asigurării dreptului de acces la serviciile media audiovizuale al persoanelor cu deficiențe auditive, serviciile de programe de televiziune cu acoperire națională, transmise pe orice cale, în pachete digitale, vor difuza producții cinematografice românești, de scurt sau lung metraj, precum și documentare subtitrate în limba română, obligația subtitrării acestora revenind exclusiv în sarcina producătorului.

(5) Soluția tehnologică adoptată pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (4) trebuie să permită opțiunea de eliminare a subtitrării de pe ecran.

(6) Informațiile de urgență, inclusiv comunicările și anunțurile publice transmise în situația unor dezastre naturale, care se publică prin intermediul serviciilor media audiovizuale, sunt furnizate într-un mod accesibil pentru persoanele cu dizabilități.

(7) Serviciile media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii nu pot face obiectul inserărilor în scopuri comerciale sau al modificărilor fără acordul explicit al furnizorilor acestora, cu următoarele excepții:

a) inserările inițiate sau autorizate exclusiv în scop privat de către utilizatorul serviciului, cum ar fi inserările generate de serviciile destinate comunicărilor individuale;

b) elementele de control ale oricărei interfețe de utilizator necesare pentru funcționarea dispozitivului sau pentru navigarea în cadrul programului, ca de exemplu indicatorii de volum, funcțiile de căutare, meniurile de navigare sau listele de canale;

c) inserările legitime, cum ar fi inserările de tip informații de avertizare, informații de interes public general, subtitrări sau comunicări comerciale oferite de furnizorul de servicii media audiovizuale;

d) tehnicile de compresie a datelor prin care se reduce dimensiunea fișierului de date și alte tehnici de adaptare a unui serviciu la mijloacele de distribuție, cum ar fi rezoluția și codificarea, fără să aducă nicio modificare conținutului.

(8) Mecanismele complete ale măsurilor de implementare vor fi stabilite de Consiliu, asigurând proporționalitatea măsurilor de protejare a intereselor legitime ale utilizatorilor cu cele de protejare a intereselor legitime ale furnizorilor de servicii media audiovizuale.

CAPITOLUL VIII

Protecția victimelor violenței domestice

Art. 49. – În cadrul difuzării în serviciile de televiziune și de radiodifuziune a programelor care abordează tema violenței domestice este obligatoriu să se asigure informarea victimelor violenței domestice asupra existenței numărului de telefon «Terverde destinat victimelor violenței domestice».

Art. 50. – Informarea victimelor violenței domestice asupra existenței numărului de telefon «Terverde destinat victimelor violenței domestice», în cazul serviciilor de programe de radiodifuziune, se realizează prin citirea textului «În caz de urgență, apălați numărul Terverde destinat victimelor violenței domestice» însoțit de o mențiune cu numărul de telefon Terverde.

Art. 51. – Informarea victimelor violenței domestice asupra existenței numărului de telefon «Terverde destinat victimelor violenței

domestice», în cazul serviciilor de programe de televiziune, se realizează prin afișarea textului «În caz de urgență, apălați numărul Tolverde destinat victimelor violenței domestice» însoțit de o mențiune cu numărul de telefon Tolverde, afișată static și lizibil pe toată durata programului.

CAPITOLUL IX

Dispoziții aplicabile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video

Art. 52. – (1) Furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video stabiliți în România, în sensul art. 1 pct. 4 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, sunt considerați sub jurisdicția României.

(2) Un furnizor de platformă de partajare a materialelor video, care nu se află sub jurisdicția României, conform prevederilor alin. (1), este considerat a fi sub jurisdicția statului în care respectivul furnizor:

a) are o societate-mamă sau o filială care este stabilită pe teritoriul statului respectiv;

b) face parte dintr-un grup și o altă societate din grupul respectiv este stabilită pe teritoriul statului respectiv.

(3) În cuprinsul alin. (2), următorii termeni reprezintă:

a) *societate-mamă* – persoană juridică care controlează una sau mai multe filiale;

b) *filială* – persoană juridică controlată de o societate-mamă în cazul în care există mai multe filiale și fiecare dintre acestea este stabilită într-un stat diferit, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul în care una dintre filiale și-a început pentru prima oară activitatea, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului respectiv;

c) *grup* – societate-mamă, toate filialele acesteia și toate celelalte persoane juridice care au legături organice, economice și juridice cu acestea.

(4) În scopul aplicării alin. (2), în cazul în care societatea-mamă, filiala sau celelalte societăți din grup sunt fiecare stabilite în state diferite, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul în care este stabilită societatea sa mamă sau, în absența unei astfel de stabiliri, se consideră că este stabilit în statul în care este stabilită filiala sa sau, în absența unei astfel de stabiliri, în statul în care este stabilită cealaltă societate din grup.

(5) În scopul stabilirii răspunderii civile, penale și contravenționale a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video sunt aplicabile prevederile art. 3 și art. 11 – 15 din Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 53. – (1) Consiliul întocmește, păstrează și afișează pe pagina sa de internet o listă actualizată a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video stabiliți sau considerați ca fiind stabiliți pe teritoriul României și precizează criteriile care au stat la baza stabilirii jurisdicției, conform prevederilor art. 52.

(2) Consiliul comunică Comisiei Europene lista prevăzută la alin. (1), inclusiv orice actualizări ale acesteia.

(3) Consiliul informează Comisia Europeană, fără întârzieri nejustificate, cu privire la conflictele de jurisdicție dintre România și un alt stat membru al Uniunii Europene privind furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, care nu s-au putut rezolva prin acordul părților.

Art. 54. – Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video au obligația să ia măsuri corespunzătoare pentru a proteja:

a) minorii, de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale care le pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală, în special de programele care conțin pornografie sau violență nejustificată, conform prevederilor art. 42;

b) publicul larg, de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale care conțin incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup, bazate pe motive precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârsta sau orientare sexuală sau boală cronică contagioasă ori necontagioasă;

c) publicul larg, de programele, de materialele video generate de utilizatori și de comunicările comerciale audiovizuale având un conținut a cărui difuzare constituie instigare publică la săvârșirea de infracțiuni prevăzute de Legea nr. 535/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de Legea nr. 196/2003 privind prevenirea și combaterea pornografiei, republicată, ori infracțiuni de natură rasistă și xenofobă.

Art. 55. – (1) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția României au obligația să ia măsuri în vederea respectării prevederilor art. 34 alin. (1) și (2), atât cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care sunt promovate, comercializate sau organizate de către respectivii furnizori, cât și cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt promovate, comercializate sau organizate de către aceștia, ținând seama de controlul limitat exercitat de platformele de partajare a materialelor video respective asupra acestor comunicări comerciale audiovizuale.

(2) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video au obligația să ia măsuri în vederea informării în mod clar a utilizatorilor, atunci când programele și materialele video generate de utilizatori conțin comunicări comerciale audiovizuale, cu condiția ca aceste comunicări să fie declarate, conform alin. (7) lit. c), sau dacă furnizorul are cunoștință de acest lucru.

(3) În domeniul platformelor de partajare a materialelor video este încurajată utilizarea coreglementării și a autoreglementării prin intermediul codurilor de conduită, în vederea reducerii în mod efectiv a expunerii copiilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produse alimentare și băuturi care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global.

(4) Codurile de conduită, prevăzute la alin. (3), trebuie să dispună ca nicio comunicare comercială audiovizuală să nu scoată în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale produselor alimentare sau băuturilor precizate la alineatul respectiv.

(5) Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video sunt încurajați să facă schimb de bune practici cu privire la codurile de conduită prevăzute la alin. (3).

(6) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt în sarcina tuturor furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video aflați în jurisdicția României și se stabilesc în funcție de natura conținutului în cauză, de daunele pe care le poate cauza, de caracteristicile categoriei de persoane care trebuie protejate, precum și de drepturile și interesele legitime aflate în joc, inclusiv cele ale furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video și ale utilizatorilor care au creat și/sau au încărcat conținutul, precum și de interesul public general, acestea trebuind să fie fezabile și proporționale, ținând seama de amploarea serviciului de platformă de partajare a materialelor video și de natura serviciului furnizat.

(7) În scopul protecției minorilor, furnizorii de platforme de partajare a materialelor video au obligația să ia măsuri pentru controlul accesului la conținut, astfel:

a) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor derivate din aplicarea prevederilor art. 54;

b) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor prevăzute la art. 34 alin. (1) și (2), privind comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt promovate, comercializate sau organizate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video;

c) includerea unei funcționalități prin care utilizatorii care încarcă materiale video generate de utilizatori să declare dacă astfel de materiale video

conțin comunicări comerciale audiovizuale în măsura în care aceștia au cunoștință de acest lucru sau în măsura în care se poate presupune în mod rezonabil că aceștia au cunoștință de acest lucru;

d) instituirea și utilizarea unor mecanisme transparente și ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să raporteze sau să semnaleze respectivului furnizor al platformei de partajare a materialelor video conținutul prevăzut la art. 54 care este furnizat pe platforma sa;

e) instituirea și utilizarea unor sisteme prin intermediul cărora furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să le explice utilizatorilor acestor platforme care au fost efectele raportării și ale semnalării prevăzute la lit. d);

f) instituirea și utilizarea unor sisteme care să permită verificarea vârstei utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor;

g) instituirea și utilizarea unor sisteme ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să clasifice conținutul prevăzut la art. 54;

h) furnizarea unor sisteme de control parental aflate sub controlul utilizatorilor finali în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor;

i) instituirea și utilizarea unor proceduri transparente, ușor de utilizat și eficiente de gestionare și soluționare a plângerilor utilizatorilor către furnizorul de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește aplicarea măsurilor prevăzute la lit. d) – h);

j) instituirea unor măsuri și instrumente eficiente privind educația în domeniul mediei audiovizuale și sporirea gradului de informare a utilizatorilor cu privire la respectivele măsuri și instrumente.

(8) Datele cu caracter personal ale minorilor, colectate sau generate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, prin orice modalitate, în baza aplicării prevederilor de la alin. (7) lit. f) și h), nu pot fi prelucrate în scopuri comerciale, cum ar fi marketingul direct, crearea de profiluri și publicitatea orientată în funcție de comportament.

Art. 56. – (1) În cazul în care conținutul unei platforme de partajare a materialelor video încalcă dispozițiile art. 54 și 55 și nu sunt disponibile alte mijloace eficiente pentru a interzice încălcarea acestor dispoziții și pentru a evita riscul unor prejudicii grave aduse intereselor colective ale publicului sau intereselor legitime ale unei persoane, Consiliul va solicita:

a) furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video să îndepărteze conținutul ilegal sau să restricționeze accesul la acesta sau să

afișeze un avertisment către utilizatori în momentul accesării acestui conținut sau să dezactiveze contul utilizatorului pe o perioadă de până la 12 luni;

b) furnizorilor de servicii care oferă spațiu de stocare pentru platformele de partajare a materialelor video să înlăture, să dezactiveze sau să restricționeze accesul la o platformă de partajare a materialelor video;

c) operatorilor de registre, care alocă nume de domeniu pentru platformele de partajare a materialelor video, să elimine numele de domeniu al platformei de partajare a materialelor video.

(2) Consiliul va solicita furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video luarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) numai în baza unei decizii motivate. Decizia trebuie să fie suficient de precisă și argumentată în mod corespunzător, astfel încât să permită furnizorului să ia o decizie avizată în ceea ce privește acțiunile care trebuie întreprinse pentru a da curs deciziei primite. Decizia poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Consiliul va solicita furnizorilor de servicii de stocare și operatorilor de registre luarea măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) în baza unei decizii motivate sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

(4) Consiliul poate solicita furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video, în cazul dispunerii măsurii prevăzute la alin. (1) lit. a), de cel puțin două ori, restricționarea accesului utilizatorului pe o perioadă nedeterminată pe platforma în cauză. Consiliul poate solicita aplicarea acestei restricții numai în baza unei decizii motivate. Decizia trebuie să fie suficient de precisă și argumentată în mod corespunzător, astfel încât să permită furnizorului să ia o decizie avizată în ceea ce privește acțiunile care trebuie întreprinse pentru a da curs deciziei primite. Decizia poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În activitatea de supraveghere și control, Consiliul va solicita Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică – ICI București, în cazul registrului de domenii și subdomenii în zona «.ro», transmiterea datelor sau a informațiilor care pot conduce la identificarea persoanelor care furnizează un serviciu media audiovizual, un serviciu de platformă de partajare a materialelor video sau care încarcă și generează materiale video pe o platformă de partajare. Datele solicitate sunt transmise fără întârziere Consiliului, în conformitate cu prevederile legale privind protecția datelor cu caracter personal.

(6) Mecanismele complete ale măsurilor de implementare vor fi stabilite de Consiliu. Aceste mecanisme ar trebui să fie ușor de accesat și de utilizat și să permită transmiterea notificărilor prin mijloace electronice.

(7) Mecanismele prevăzute la alin. (6) vor fi elaborate și aprobate de către Consiliu, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(8) Implementarea solicitărilor Consiliului, conform alin. (1), se va realiza cu celeritate, dar nu mai târziu de 48 de ore.

Art. 57. – (1) În scopul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute la art. 54 și art. 55 alin. (6) – (8), Consiliul încurajează utilizarea coreglementării și a autoreglementării.

(2) Consiliul instituie, prin decizii, mecanismele necesare pentru a evalua adecvarea măsurilor prevăzute la art. 54 și art. 55 alin. (6) – (8), implementate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video.

CAPITOLUL X

Regimul juridic al proprietății în domeniul audiovizualului

Art. 58. – (1) Radiodifuzorii sunt persoane juridice de drept public sau privat, fundații ori asociații fără scop patrimonial, precum și persoane fizice autorizate conform legii.

(2) Radiodifuzorii de drept privat, care sunt persoane juridice, se constituie și funcționează sub forma societăților.

(3) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor sau a părților sociale se poate transfera în conformitate cu prevederile prezentei legi și cu condiția să nu aducă atingere drepturilor și obligațiilor prevăzute în licența sau licențele deținute de societatea respectivă.

(4) Orice persoană fizică sau juridică ce deține sau dobândește o cotă egală sau mai mare de 10% din capitalul ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală ori de licență de emisie sau ale unei societăți care controlează o societate titulară a unei astfel de licențe are obligația de a notifica această situație Consiliului, în termen de o lună de la data la care a ajuns la această cotă.

(5) Acțiunile reprezentând capitalul social al societăților pe acțiuni nu pot fi decât nominative.

(6) Este interzisă utilizarea numelui unei alte persoane, în orice mod, de către o societate care solicită acordarea unei licențe audiovizuale ori de emisie sau a oricărei alte autorizații privind un serviciu de comunicare audiovizuală ori care controlează o societate titulară a unei astfel de licențe ori autorizații, în scopul eludării prevederilor prezentei legi.

Art. 59. – (1) Pentru a proteja pluralismul de opinii și diversitatea culturală, concentrarea proprietății și extinderea cotei de audiență în domeniul audiovizualului sunt limitate la dimensiuni care să asigure eficiența economică,

dar care să nu genereze apariția de poziții preponderente în formarea opiniei publice.

(2) În înțelesul prezentei legi și pentru determinarea cotei de audiență a serviciilor de programe sau a concentrării proprietății în cazul distribuitorilor de servicii de retransmisie prin intermediul rețelelor de comunicații electronice, se consideră că:

a) piața serviciilor de programe de televiziune cu acoperire națională cuprinde toate serviciile de programe difuzate la nivel național de radiodifuzorii aflați în jurisdicția României, inclusiv serviciile publice de programe de televiziune;

b) piața serviciilor de programe de radiodifuziune cu acoperire națională cuprinde toate serviciile de programe difuzate la nivel național de radiodifuzorii aflați în jurisdicția României, inclusiv serviciile publice de programe de radiodifuziune;

c) piața serviciilor de programe de televiziune și/sau de radiodifuziune la nivel regional și local cuprinde toate serviciile de programe difuzate în zona respectivă;

d) servicii de programe cu pondere semnificativă în formarea opiniei publice sunt serviciile de programe generaliste, de știri, de analize și dezbateri pe teme politice și/sau economice de actualitate;

e) piața semnificativă cuprinde totalitatea serviciilor de radiodifuziune, respectiv de televiziune, prevăzute la lit. d), difuzate într-o anumită arie geografică;

f) cota de audiență sau market share reprezintă cota de piață atribuită unui anumit serviciu de programe, determinată în condițiile prevăzute la art. 60;

g) piața serviciilor de distribuție prin intermediul rețelelor electronice cuprinde totalitatea avizelor de retransmisie și numărul de abonați la nivel național, regional sau local, după caz.

(3) În procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice, unei persoane fizice sau juridice i se ia în considerare acele servicii de programe din categoria celor definite la alin. (2) lit. d) pe care aceasta fie le furnizează în calitate de titular de licență audiovizuală, fie la care aceasta deține, direct sau indirect, o cotă mai mare de 20% din capitalul ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală.

(4) În procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice se vor cuantifica și influențele determinate de legăturile de familie personale care se vor lua în considerare potrivit legislației existente în domeniul comercial și economico-financiar.

(5) În sensul prezentei legi, prin familie se înțelege soț, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv.

(6) Se consideră că o persoană fizică sau juridică deține o poziție preponderentă în formarea opiniei publice în cazul în care cota de audiență

ponderată a serviciilor de programe ce îi sunt atribuite depășește 30% din piața semnificativă.

(7) Determinarea cotei de audiență a fiecărui serviciu de programe național, regional și local se face anual, prin media cotei de audiență înregistrate în cursul anului respectiv, pe toată durata de difuzare.

(8) Media cotei de audiențe se obține prin media aritmetică a tuturor măsurătorilor efectuate de instituțiile desemnate potrivit dispozițiilor art. 60, pentru fiecare serviciu de programe național, regional sau local, în parte.

(9) Cota de audiență ponderată a serviciilor de programe atribuite unei persoane fizice sau juridice reprezintă suma cotelor de audiență ale fiecăruia dintre serviciile de programe prevăzute la alin. (2) lit.d), ponderate cu cota de capital ori a dreptului de vot deținută de respectiva persoană.

(10) Consiliul inițiază procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice a unei persoane fizice sau juridice în cazul existenței unor indicii temeinice privind atingerea limitei prevăzute la alin. (6).

(11) În condițiile în care Consiliul Concurenței identifică prin decizie o practică anticoncurențială, respectiv o înțelegere sau un abuz de poziție dominantă, sau autorizează o concentrare economică în domeniul serviciilor media audiovizuale, Consiliul procedează potrivit prevederilor alin. (10).

(12) La solicitarea Consiliului, instituția sau instituțiile desemnate potrivit dispozițiilor art. 60 au obligația să efectueze măsurători ad-hoc impuse prin procedura de evaluare a poziției preponderente în formarea opiniei publice. Serviciile de programe care nu sunt incluse în sistemele de măsurare a audienței, dar care trebuie incluse în evaluare se supun unor măsurători ad-hoc pentru o perioadă de 3 luni; în situația confirmării depășirii cotei de audiență admise se aplică prevederile art. 61.

(13) În sensul prezentei legi:

a) licența audiovizuală națională dă dreptul la o difuzare a aceluiași program într-o zonă geografică ce cuprinde o audiență potențială de peste 60% în cazul radiodifuziunii, respectiv 70% în cazul televiziunii, din populația recenzată a țării;

b) licența audiovizuală regională dă dreptul la o difuzare a aceluiași program pe teritoriul unuia sau al mai multor județe, fără a realiza însă acoperirile prevăzute la lit. a);

c) licența audiovizuală locală este licența a cărei zonă de acoperire este mai mică decât cea prevăzută pentru o licență audiovizuală regională, servind o singură comunitate locală;

d) licențele audiovizuale acordate pentru municipiul București și care nu fac parte din rețele naționale sau regionale de radiodifuziune și de televiziune sunt considerate licențe locale.

(14) Cazurile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b) care nu sunt efectul unei atribuirii inițiale de licențe naționale/regionale, ci rezultă prin cumul de

licențe locale, se constată ca atare de către Consiliu din proprie inițiativă sau la solicitarea expresă a radiodifuzorului titular al licențelor, cu modificarea corespunzătoare a datelor licenței.

Art. 60. – (1) Măsurarea audiențelor și a cotelor de piață va fi realizată în conformitate cu standardele și uzanțele internaționale de instituții specializate desemnate prin licitații.

(2) Licitațiile vor fi organizate de către o comisie formată din 5 reprezentanți ai radiodifuzorilor, 5 reprezentanți ai agenților de publicitate și 5 reprezentanți ai Consiliului.

(3) Fiecare comisie constituită conform alin. (2) va organiza licitațiile din 4 în 4 ani.

(4) Consiliul va beneficia în mod gratuit de rezultatele măsurătorilor.

Art. 61. – (1) În situația în care se constată că o persoană fizică sau juridică deține o poziție preponderentă în formarea opiniei publice depășind cota de audiență admisă la art. 59 alin. (6), Consiliul adresează radiodifuzorilor cu pondere majoră în formarea acesteia o somație vizând încadrarea în cota de audiență admisă și termenul în care aceasta trebuie realizată.

(2) La expirarea termenului din somație se va realiza o nouă evaluare, iar în situația în care depășirea cotei de audiență persistă, Consiliul dispune măsuri concrete privind diminuarea unora dintre cotele de participare ori a numărului de licențe deținute, la alegerea persoanei fizice sau juridice în cauză, într-un termen de 3 luni.

(3) Dacă și după expirarea acestui termen poziția preponderentă se menține, pentru licența în care persoana fizică sau juridică în cauză deține cota de participare cea mai mare, se consideră că sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 71 alin. (1) lit. c).

(4) Radiodifuzorii au obligația să coopereze la determinarea cotei de audiență prin comunicarea tuturor informațiilor solicitate de Consiliu. Refuzul comunicării datelor solicitate sau prezentarea unor date false conduce la aplicarea prevederilor art. 71 alin. (1) lit. c).

Art. 62. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 58 se pot acorda licențe audiovizuale autorităților publice locale, cu condiția:

a) să nu existe nicio altă licență audiovizuală pentru un serviciu de programe local;

b) să ofere exclusiv servicii de informare privind comunitatea respectivă.

(2) În cazul acordării unei alte licențe audiovizuale licența acordată în condițiile alin. (1) se retrage de drept.

Art. 63. – Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația de a asigura accesul simplu, direct și permanent al publicului la cel puțin următoarele categorii de informații:

- a) denumirea, statutul juridic și sediul social;
- b) numele reprezentantului legal și structura acționariatului până la nivel de persoană fizică și juridică, asociat sau acționar care deține o cotă mai mare de 20% din capitalul social ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală;
- c) numele persoanelor responsabile de conducerea societății și ale celor care își asumă, în principal, responsabilitatea editorială;
- d) datele lor de contact, inclusiv adresa geografică, de e-mail sau site-ul web, care permit contactarea lor rapidă și în mod direct și eficace;
- e) lista publicațiilor editate de persoana juridică respectivă și lista celorlalte servicii de programe pe care le asigură;
- f) precizarea că serviciul media audiovizual se află sub jurisdicția României și a datelor de contact ale Consiliului, în calitate de organism de reglementare și de supraveghere competent.

Art. 64. – Funcționarea furnizorilor de servicii media audiovizuale este supusă regulilor de transparență, potrivit cărora persoanele care exploatează un serviciu media audiovizual sunt obligate să aducă la cunoștință Consiliului următoarele:

- a) schimbările intervenite în cursul exploatării serviciului în ceea ce privește categoriile de date prevăzute la art. 63, în maximum 30 de zile de la producerea acestora;
- b) alte categorii de date privind funcționarea serviciului, după intrarea acestuia în activitate.

CAPITOLUL XI

Licențe și autorizații

Art. 65. – (1) Furnizarea unui serviciu de programe în sistem analogic de un radiodifuzor aflat în jurisdicția României se poate face numai în baza licenței audiovizuale analogice și, după caz, a licenței de emisie.

(2) Furnizarea unui serviciu de programe în sistem digital terestru prin intermediul unui operator de multiplex de radiodifuziune/televiziune aflat în jurisdicția României se poate face numai în baza licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, în beneficiul titularilor licențelor audiovizuale digitale.

(3) Furnizarea unui serviciu de programe de radiodifuziune sau de televiziune prin orice tip de rețele de comunicații electronice, cu excepția sistemelor digitale terestre, se poate face numai în baza licenței audiovizuale.

Art. 66. – (1) Procedura și condițiile de eliberare și modificare a licenței audiovizuale se stabilesc prin decizie a Consiliului. Solicitanții au obligația să depună declarații notariale, emise la momentul solicitării licenței audiovizuale, prin care societatea care solicită acordarea licenței, precum și fiecare asociat sau acționar care deține o cotă mai mare de 20% din capitalul social ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală declară pe propria răspundere dacă este investitor sau acționar direct ori indirect la alte societăți de comunicație audiovizuală, cu precizarea procentului deținut din capitalul social al acestora, precum și să depună certificate fiscale din care să rezulte că la data solicitării licenței audiovizuale societatea nu înregistrează obligații restante la bugetul de stat.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se poate acorda sau modifica licența în cazul în care societatea înregistrează obligații restante la bugetul de stat, dar beneficiază de înlesniri sau reeșalonări la plata acestora. În această situație, societatea este obligată să depună dovada acordării acestor facilități.

Art. 67. – (1) Licența audiovizuală analogică sau digitală se eliberează fie în baza unui concurs, în cazul unui serviciu de programe difuzat pe cale radioelectrică terestră, fie în baza unei decizii a Consiliului, în cazul unui serviciu de programe difuzat prin orice tip de rețele de comunicații electronice.

(2) Consiliul va elabora reglementări speciale, cu respectarea prevederilor din strategia de tranziție de la analogic la digital, cuprinzând criteriile și modalitățile conform cărora, prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru serviciile de programe de televiziune difuzate pe cale radioelectrică terestră, licența audiovizuală digitală se eliberează în baza unei decizii pentru radiodifuzorii care:

a) dețin o licență audiovizuală analogică al cărei termen de valabilitate nu s-a împlinit și optează și pentru difuzarea serviciului de programe într-un multiplex digital terestru;

b) urmează să înceteze transmisia analogică sau a căror transmisie analogică nu va mai fi protejată, în condițiile măsurilor impuse prin prezenta lege și prin strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național.

(3) La acordarea licențelor audiovizuale digitale se conferă radiodifuzorilor posibilitatea de a opta pentru multiplexul în cadrul căruia vor fi incluse serviciile lor de programe de televiziune/radiodifuziune.

(4) Licențele audiovizuale analogice sau digitale pentru serviciile publice de radiodifuziune și de televiziune se eliberează fără concurs.

(5) Difuzarea pe cale radio terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și de televiziune în sistem analogic se realizează de un operator de rețele de comunicații electronice, pe baza licenței de emisie acordate acestuia de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

(6) Termenul de valabilitate a licenței de emisie acordate pentru difuzarea pe cale radio terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și de televiziune în sistem analogic în condițiile alin. (5) va fi reînnoit, temporar, până la data stabilită pentru încetarea emisiilor în sistem analogic determinată prin Strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național.

(7) Furnizarea pe cale radio terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și de televiziune în sistem digital terestru se realizează de un furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice, pe baza licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru acordate acestuia de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în condițiile prevăzute la art. 74 alin. (4) – (7).

Art. 68. – (1) Licența audiovizuală analogică sau digitală cuprinde:

- a) numărul licenței;
- b) datele de identificare a titularului acesteia, precum și structura acționariatului până la nivel de persoană fizică și juridică, asociat sau acționar care deține o cotă mai mare de 20% din capitalul social ori drepturile de vot ale unei societăți titulare de licență audiovizuală;
- c) tipul serviciului de programe;
- d) denumirea și elementele de identificare ale serviciului de programe;
- e) formatul de principiu al serviciului de programe și structura programelor;
- f) zona de difuzare;
- g) perioada de valabilitate;
- h) mijlocul de telecomunicații folosit pentru difuzare și deținătorul acestuia;
- i) frecvența/frecvențele sau canalul/canalele asignate, în cazul licenței audiovizuale analogice;
- j) multiplexul digital în care se încadrează licența audiovizuală digitală.

(2) Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să solicite Consiliului acordul pentru orice modificare intervenită în documentele și în datele declarate, prevăzute la alin. (1) lit. b) și e).

Art. 69. – (1) Licența audiovizuală analogică sau digitală se acordă pentru o perioadă de 9 ani, atât în domeniul radiodifuziunii sonore, cât și în cel al televiziunii.

(2) Termenul curge:

a) de la data obținerii autorizației tehnice de funcționare, în cazul difuzării pe cale radioelectrică terestră;

b) de la data obținerii deciziei de autorizare audiovizuală, în cazul difuzării prin orice alte mijloace de telecomunicații.

(3) Licența audiovizuală analogică sau digitală poate fi prelungită din 9 în 9 ani, la cerere, în condițiile stabilite de Consiliu.

Art. 70. – (1) Licența audiovizuală analogică sau digitală poate fi cedată către un terț numai cu acordul Consiliului, nu mai devreme de un an de la data intrării în difuzare, cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență și cu prezentarea certificatelor fiscale din care să rezulte că la data solicitării acordului Consiliului pentru cedarea licenței nici societatea titulară cedentă a licenței și nici societatea cesionară nu înregistrează obligații restante la bugetul de stat.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) licențele acordate instituțiilor de învățământ, cultelor și autorităților administrației publice.

(3) Decizia Consiliului va fi emisă în termen de 30 de zile de la data solicitării.

Art. 71. – (1) Licența audiovizuală analogică se retrage de Consiliu în următoarele situații:

a) titularul nu începe difuzarea serviciului de programe, în condițiile stabilite prin licență, în termen de 12 luni de la obținerea licenței audiovizuale; Consiliul poate acorda două prelungiri succesive de câte 6 luni în situații justificate;

b) titularul încetează să difuzeze serviciul de programe pentru care i s-a acordat licența audiovizuală mai mult de 90 de zile, pentru motive de natură tehnică, și mai mult de 96 de ore, pentru orice alte motive imputabile titularului;

c) ca urmare a încălcării normelor privind regimul proprietății în audiovizual, prevăzute la art. 61, și a nerespectării dispozițiilor art. 70;

d) ca urmare a încălcării prevederilor art. 59 alin. (9) și (10);

e) titularul nu depune la Consiliu, în termen de 6 luni de la data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia;

f) la cererea titularului.

(2) Licența audiovizuală pentru difuzarea serviciului de programe pe cale radioelectrică terestră se retrage și în următoarele situații:

a) titularul nu obține, din motive care îi sunt imputabile, decizia de autorizare audiovizuală, în termen de 60 de zile de la data obținerii autorizației tehnice de funcționare;

b) ca urmare a retragerii licenței de emisie.

Art. 72. – Licența audiovizuală digitală se retrage de Consiliu în următoarele situații:

- a) titularul nu furnizează serviciul de programe către operatorul de multiplex;
- b) titularul încetează să furnizeze serviciul de programe către operatorul de multiplex;
- c) pentru încălcarea dispozițiilor art. 71 alin. (1) lit. b) – f).

Art. 73. – (1) Difuzarea serviciului de programe poate începe după obținerea deciziei de autorizare audiovizuală.

(2) Decizia de autorizare audiovizuală se acordă de Consiliu, în termen de 30 de zile de la data obținerii de către titularul de licență audiovizuală a documentului de autorizare corespunzător, emis de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Art. 74. – (1) În cazul în care difuzarea unui serviciu de programe implică utilizarea unei frecvențe radio terestre pentru emisie analogică, aceasta se face în baza licenței audiovizuale analogice, precum și a licenței de emisie, care se acordă, în condițiile legii, de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații titularului de licență audiovizuală.

(2) În cazul în care difuzarea unui serviciu de programe implică utilizarea unei frecvențe radio terestre pentru transmisie digitală, aceasta se face pe baza licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru și numai în beneficiul titularilor licențelor audiovizuale digitale.

(3) Sunt interzise operarea și exploatarea licențelor audiovizuale de către alte persoane decât deținătorii de drept ai acestora.

(4) Licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru se acordă de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații unor operatori de multiplex de radiodifuziune/televiziune, pe baza unor proceduri de selecție organizate de aceasta și în conformitate cu strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național.

(5) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru poate fi condiționată de plata către bugetul statului a unei taxe de licență.

(6) Modul de desfășurare a procedurilor prevăzute la alin. (4), condițiile de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, precum și cuantumul taxei de licență prevăzute la alin. (5) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de către Secretariatul General al Guvernului, la propunerea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

(7) Criteriile de precalificare de natură tehnică, administrativă și/sau financiară, precum și obligațiile ce trebuie asumate de persoanele care obțin licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru se stabilesc prin caietul de sarcini realizat în vederea organizării procedurilor de selecție, document care ține cont de strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, adoptată în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 75. – În perioada de tranziție de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră, așa cum este definită de Strategia privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră și implementarea serviciilor multimedia digitale la nivel național, frecvențele radio pot fi utilizate în sistem digital terestru și în baza unui acord eliberat de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Art. 76. – Procedura, precum și condițiile de eliberare și modificare a licenței de emisie se stabilesc prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Art. 77. – (1) Licența de emisie se acordă pentru o perioadă de 9 ani, atât în domeniul radiodifuziunii sonore, cât și în cel al televiziunii.

(2) Termenul curge de la data emiterii autorizației tehnice de funcționare.

(3) Licența poate fi prelungită, la cerere, din 9 în 9 ani, în condițiile stabilite de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Art. 78. – (1) Termenul de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru este de 10 ani de la data comunicării acesteia.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru poate fi prelungită din 10 în 10 ani, în condițiile stabilite de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

(3) La prelungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate revizui condițiile ce au fost avute în vedere la acordarea inițială a licenței.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații îl informează pe titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru cu privire la

modificările ce trebuie operate și îi acordă un termen de conformare proporțional cu natura calitativă și cantitativă a acestora.

Art. 79. – (1) Titularul licenței de emisie sau al licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru are obligația de a plăti anual, anticipat, un tarif de utilizare a spectrului, stabilit de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu excepția titularului licenței de emisie care transmite programele publice de radiodifuziune și televiziune.

(2) Obligația de plată a tarifului corespunzător primului an de valabilitate al licenței devine scadentă în termen de 45 de zile de la comunicarea licenței de emisie ori a licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru.

(3) Tariful prevăzut la alin. (1) se achită către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Art. 80. – Operatorul de multiplex ce difuzează programele publice de radiodifuziune și televiziune, titular al licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, este obligat la plata unui tarif de utilizare a spectrului radio diminuat corespunzător cu lărgimea de bandă alocată/asignată pentru transportul acestora.

Art. 81. – Monitorizarea și controlul parametrilor prevăzuți în licențele de emisie, licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, precum și în autorizația tehnică față de reglementările tehnice în vigoare din domeniul radiocomunicațiilor, respectiv monitorizarea și controlul acestora pe parcursul perioadei de valabilitate a acestora se realizează de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, pe baza unei proceduri stabilite de aceasta.

Art. 82. – Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate modifica licențele de emisie și licențele de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru, fără întreruperea serviciului de programe și cu asigurarea unei recepții de calitate echivalentă, în condițiile prevăzute la art. 24 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 83. – Licența de emisie se poate revoca sau suspenda, după caz, de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, prin decizie a președintelui, în următoarele situații:

a) titularul nu obține, din motive care îi sunt imputabile, autorizația tehnică de funcționare în termen de 12 luni de la data obținerii licenței de emisie;

b) ca urmare a retragerii licenței audiovizuale analogice;

c) pentru încălcarea gravă sau repetată a obligațiilor prevăzute în licența de emisie;

d) titularul nu depune la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în termen de 6 luni de la data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia;

e) la cererea titularului;

f) neplata, de către titular, în termen de 45 de zile de la scadență, a tarifului de utilizare a spectrului.

Art. 84. – Licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru se poate revoca sau suspenda, după caz, de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, prin decizie a președintelui, în următoarele situații:

a) pentru încălcarea gravă sau repetată a obligațiilor prevăzute în licență;

b) neplata, de către titular, în termen de 45 de zile de la scadență, a tarifului de utilizare a spectrului;

c) la cererea titularului;

d) ca urmare a retragerii regimului de autorizare generală;

e) titularul nu depune la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în termen de 6 luni de la data aplicării unei amenzi, dovada achitării acesteia.

Art. 85. – (1) Licența de emisie poate fi cedată către un terț numai împreună cu licența audiovizuală analogică, cu acordul prealabil al Consiliului și al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licențe și cu prezentarea certificatului fiscal al societății titulare a licenței.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru poate fi cedată unui terț numai cu acordul prealabil al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu avizul consultativ al Consiliului Național al Audiovizualului și numai cu asumarea de către noul titular a tuturor obligațiilor decurgând din licență.

Art. 86. – În scopul garantării interesului public Consiliul revizuieste anual strategia de acoperire a teritoriului național cu servicii de programe audiovizuale.

Art. 87. – Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații propune repartizarea frecvențelor radio pe multiplexe, bazată pe rezultatele obținute la coordonarea internațională a frecvențelor.

Art. 88. – (1) Utilizarea stațiilor de emisie de radiodifuziune sonoră terestră și televiziune terestră aflate sub jurisdicția României, în scopul furnizării oricărui serviciu de programe pe, respectiv de pe teritoriul României, se poate face numai după obținerea autorizației tehnice de la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, pe baza procedurii stabilite de aceasta.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) se aprobă prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Art. 89. – (1) Retransmisia de servicii de programe de către distribuitorii de servicii se va face numai pe baza avizului eliberat de Consiliu.

(2) Pentru obținerea avizului distribuitorii au obligația de a comunica Consiliului structura ofertei de servicii de programe retransmise.

(3) Distribuitorii de servicii pot modifica structura ofertei de servicii de programe retransmise numai cu acordul Consiliului.

(4) Consiliul retrage avizul prevăzut la alin. (1) în cazul în care un distribuitor de servicii retransmite fără drept un serviciu de programe.

(5) Persoana care intenționează să furnizeze servicii media audiovizuale la cerere are obligația să transmită către Consiliu, cu cel puțin 7 zile înainte de începerea activității, o notificare cu privire la această intenție, care trebuie să conțină cel puțin datele prevăzute la art. 63 lit. a) – c).

Art. 90. – (1) În scopul păstrării evidenței oficiale a furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția României, orice persoană fizică sau juridică, care intenționează să furnizeze astfel de platforme are obligația să transmită Consiliului o notificare cu privire la această intenție, care trebuie să conțină cel puțin datele prevăzute la art. 63.

(2) Consiliul stabilește prin decizie procedura de notificare și actualizează pe pagina sa de internet formularul-tip al notificării, cuprinzând informațiile pe care orice persoană care intenționează să furnizeze platforme de partajare a materialelor video are obligația să le comunice. Aceste informații sunt grupate în următoarele categorii:

a) date necesare identificării furnizorului și comunicării eficiente cu acesta;

b) denumirea și tipul platformei de partajare a materialelor video;

c) date de identificare a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice utilizate pentru furnizarea platformei;

d) adresa paginii de internet și/sau denumirea portalului de internet proprii platformei;

e) zona geografică de acces al utilizatorilor la serviciile platformei;

f) data estimativă a începerii activității, dar nu mai devreme de 10 zile de la data transmiterii notificării.

(3) Persoana fizică sau juridică care a realizat notificarea în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) poate să furnizeze platforma de partajare a materialelor video pe care a indicat-o în notificare.

(4) Orice modificare a datelor prevăzute la alin. (2) trebuie notificată Consiliului în termen de 10 zile.

Art. 91. – (1) Recepționarea și retransmisia oricărui serviciu media audiovizual, furnizat legal de către furnizori aflați sub jurisdicția României sau sub jurisdicția unui stat membru al Uniunii Europene ori cu care România a încheiat un acord internațional de liberă retransmisie în domeniul audiovizualului, se efectuează în mod liber, în condițiile legii.

(2) Un serviciu media audiovizual prestat de un furnizor de servicii media aflat în jurisdicția altui stat membru poate fi restricționat provizoriu dacă, în mod manifest, serios și grav:

a) incită la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup pe considerente precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârstă, orientare sexuală sau boală cronică contagioasă ori necontagioasă;

b) afectează dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor;

c) instigă public la săvârșirea de infracțiuni de terorism sau aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere securității sau sănătății publice, inclusiv securității și apărării naționale.

(3) Aplicarea restricționării în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) se poate dispune, prin decizie a Consiliului, dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții:

a) în cursul ultimelor 12 luni, furnizorul de servicii media audiovizuale a fost, de cel puțin două ori, autorul unuia sau mai multora dintre comportamentele descrise la alin. (2) lit. a), b) și c);

b) Consiliul a notificat, în scris, furnizorului de servicii media, precum și statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei Europene presupusele încălcări și măsurile proporționale pe care intenționează să le ia în cazul în care orice astfel de încălcare se repetă;

c) Consiliul a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii media audiovizuale și, în special, a oferit furnizorului respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări;

d) consultările Consiliului cu statul membru care are jurisdicție asupra furnizorului de servicii media audiovizuale și cu Comisia Europeană nu au condus la o soluționare amiabilă în termen de 30 de zile de la primirea de către Comisia Europeană a notificării prevăzute la lit. b).

(4) Aplicarea restricționării în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c) se poate dispune, prin decizie a Consiliului, dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții:

a) în cursul ultimelor 12 luni, comportamentul prevăzut la alin. (2) lit. c) a mai avut loc cel puțin încă o dată;

b) Consiliul a notificat în scris furnizorului de servicii media audiovizuale, precum și statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei Europene presupusele încălcări și măsurile proporționale pe care intenționează să le ia în cazul în care orice astfel de încălcare se repetă;

c) Consiliul a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii media audiovizuale și, în special, a oferit furnizorului respectiv posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări.

(5) Aplicarea restricționărilor prevăzute la alin. (2) se realizează doar pentru teritoriul României, fără a aduce atingere aplicării oricărei alte proceduri, căi de atac sau sancțiuni care vizează încălcările în cauză în statul membru în a cărui jurisdicție se află respectivul furnizor de servicii media audiovizuale.

(6) În cazuri urgente, în cel mult 30 de zile de la presupusa încălcare, Consiliul poate dispune restricționarea prevăzută la alin. (2) lit. c), chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (4) lit. a) și b). Consiliul notifică în cel mai scurt timp posibil Comisiei Europene și statului membru în a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii media audiovizuale măsurile luate, indicând motivele pentru care consideră că există urgență.

(7) În cazul în care Comisia Europeană ajunge la concluzia că măsurile sunt incompatibile cu dreptul european, Consiliul dispune sistarea măsurilor preconizate sau încetarea de urgență a aplicării acestora.

Art. 92. – Orice distribuitor de servicii care retransmite un serviciu de programe care se încadrează în prevederile art. 91 alin. (1) va notifica Consiliului statul sub jurisdicția căruia se află radiodifuzorul respectiv și, după caz, acceptul de retransmisie acordat, care include parametrii tehnici și de calitate ai retransmisiei, stabiliți între radiodifuzori și distribuitorii de servicii.

Art. 93. – Retransmisia unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 91 alin. (1) se poate face numai în baza autorizației de retransmisie.

Art. 94. – Orice persoană interesată, având responsabilitatea editorială a unui serviciu de programe, poate cere Consiliului eliberarea unei autorizații de retransmisie pentru un anumit serviciu de programe.

Art. 95. – Procedura de eliberare, modificare și de retragere a autorizației de retransmisie se stabilește prin decizie a Consiliului.

Art. 96. – Retransmisia oricărui serviciu de programe care a obținut autorizație de retransmisie se poate face liber, de către orice distribuitor de servicii, fără nicio autorizare prealabilă, în condițiile art. 89.

Art. 97. – Consiliul va publica anual lista cuprinzând serviciile de programe care beneficiază de autorizația de retransmisie.

Art. 98. – (1) Orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice are obligația să includă în oferta sa serviciile de programe ale Societății Române de Televiziune destinate publicului din România, precum și alte servicii de programe, libere la retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați, aflați sub jurisdicția României, în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, precum și serviciile de televiziune a căror obligativitate de retransmitere este stabilită prin acorduri internaționale la care România este parte. Criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați este ordinea descrescătoare a indicelui anual de audiență.

(2) Consiliul va revizui anual lista serviciilor de programe de televiziune care se preiau obligatoriu la retransmisie și va comunica public ori de câte ori există modificări în interiorul listei.

(3) Distribuitorul are obligația de a prelua și de a transmite către utilizatori și serviciile complementare asociate serviciilor de programe prevăzute la alin. (1), respectiv serviciile de accesibilitate ce asigură un acces corespunzător al utilizatorilor cu dizabilități, a datelor care permit furnizarea de servicii de televiziune conectată, precum și a grilei electronice de programe în cazul în care acestea au fost puse la dispoziție de radiodifuzor. Consiliul va revizui lista serviciilor complementare asociate serviciilor de programe prevăzute la alin. (1) o dată la 5 ani.

(4) Distribuitorii care retransmit servicii de programe au obligația, la nivel regional și local, să includă în oferta lor cel puțin două programe

regionale și două programe locale, acolo unde acestea există; criteriul de departajare va fi ordinea descrescătoare a audienței.

(5) În mediul rural, pentru rețele cu mai puțin de 100 de abonați Societatea Română de Televiziune poate asigura gratuit recepția programelor publice, în vederea retransmisiei.

(6) În localitățile în care o minoritate națională reprezintă o pondere mai mare de 20%, distribuitorii vor asigura și servicii de transmitere a programelor care sunt libere la retransmisie, în limba minorității respective, prioritar fiind programele de producție autohtonă sau, după caz, producătorii cu licență dobândită în condițiile prezentei legi.

(7) În limita posibilităților, distribuitorii care retransmit servicii de programe prin rețele de comunicații electronice vor include în ofertele lor de programe serviciile publice ale Societății Române de Radiodifuziune, ale unui program de radiodifuziune național și ale unui program de radiodifuziune local, private.

(8) Distribuitorii de servicii vor prelua gratuit serviciile de programe, a căror difuzare a început după data publicării listei de servicii de programe de la alin. (1) și care sunt libere la retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați aflați sub jurisdicția României pentru o perioadă de cel puțin 12 luni înaintea întocmirii listei de servicii de programe de la alin. (1), în vederea asigurării posibilității măsurării indicelui de audiență. Numărul programelor care vor fi preluate în condițiile prezentului articol poate fi limitat de capacitatea tehnică dovedită a distribuitorilor și notificată argumentat Consiliului.

(9) Distribuitorii de servicii vor organiza grila în grupuri tematice unice, care vor include toate serviciile de programe din aceeași categorie, așa cum aceasta este prevăzută în anexa la licența audiovizuală, sau conform declarației reprezentantului, pentru serviciile de programe aflate în afara jurisdicției României.

(10) După expirarea termenului prevăzut la alin. (8), radiodifuzorii privați ale căror servicii de programe nu se regăsesc în procentul de 25% prevăzut la alin. (1) pot opta pentru distribuție contra cost la tarife de distribuție practicate în mod uzual de distribuitorul de servicii.

CAPITOLUL XII

Limitele dreptului de exclusivitate

Art. 99. – Orice persoană are dreptul de a primi informații pe cale audio sau audiovizuală cu privire la orice problemă sau eveniment de interes public.

Art. 100. – (1) În acest scop întinderea dreptului de exclusivitate dobândit prin contract de un radiodifuzor, numit în continuare radiodifuzor primar, este limitată de dreptul oricărui alt radiodifuzor, numit în continuare radiodifuzor secundar, de a difuza extrase cu privire la eveniment, cu condiția să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de exploatare, după cum urmează:

a) prin înregistrarea semnalului unui radiodifuzor primar în scopul difuzării unui extras;

b) prin asigurarea de către organizator sau de alte persoane îndreptățite a accesului radiodifuzorului secundar la locurile în care se desfășoară evenimentul de interes public, pentru realizarea propriilor înregistrări în scopul editării unui extras.

(2) Accesul prevăzut la alin. (1) lit. b) garantează libera alegere pentru radiodifuzori a unor scurte extrase din semnalul radiodifuzorului care efectuează transmisia, cu identificarea cel puțin a sursei, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive practice.

(3) Ca alternativă, Consiliul poate stabili un sistem echivalent care să asigure accesul în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii prin alte mijloace.

Art. 101. – (1) Extrasul reprezintă o scurtă succesiune de imagini și sunete cu privire la un eveniment de interes public, în scopul informării publicului asupra aspectelor esențiale ale evenimentului respectiv.

(2) Dacă un eveniment de interes general este alcătuit din mai multe elemente autonome din punct de vedere organizatoric, fiecare element va fi considerat un eveniment de interes public.

(3) Dacă un eveniment de interes general se derulează pe parcursul mai multor zile, radiodifuzorii secundari au dreptul la difuzarea unui singur extras pentru fiecare zi.

(4) Indiferent de alcătuirea și desfășurarea evenimentului de interes general, durata extrasului nu va putea depăși 90 de secunde.

(5) Extrasele pot fi folosite de radiodifuzori numai în programele de știri cel mult 24 de ore de la transmisia originală. În cazul serviciilor media audiovizuale la cerere, ele pot fi folosite doar în cazul în care același program este oferit sub formă de înregistrare de către același furnizor de servicii media audiovizuale.

(6) Toate elementele programului sau ale înregistrării neutilizate pentru realizarea extrasului vor fi distruse de radiodifuzorul secundar după difuzarea extrasului.

(7) În cazul în care extrasul este realizat prin înregistrarea semnalului unui radiodifuzor primar, el trebuie să menționeze numele acestuia sau să conțină sigla lui, cu excepția cazului în care radiodifuzorii implicați decid altfel.

(8) Extrasul nu poate fi difuzat înainte ca radiodifuzorul primar să fi difuzat evenimentul, cu excepția cazului în care radiodifuzorul primar nu difuzează evenimentul timp de 24 de ore de la producerea lui.

(9) Un extras difuzat nu poate fi redifuzat decât dacă există o legătură directă între conținutul său și un alt eveniment de actualitate.

(10) Sub rezerva altor aranjamente convenite între părți, radiodifuzorii primari nu vor putea impune radiodifuzorilor secundari plata dreptului de difuzare a unui extras. În cazul în care se prevăd compensări, acestea nu pot depăși costurile suplimentare generate direct de oferirea accesului.

Art. 102. – (1) Oricare radiodifuzor aflat sub jurisdicția României sau a unui alt stat membru al Uniunii Europene are acces, în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii, la evenimente de mare interes pentru public, transmise în exclusivitate de către un radiodifuzor aflat sub jurisdicția României, în scopul realizării de reportaje scurte de știri, cu respectarea prevederilor art. 101.

(2) În cazul radiodifuzorilor aflați sub jurisdicția aceluiași stat membru al Uniunii Europene cu radiodifuzorul care a obținut drepturi de exclusivitate asupra evenimentului, accesul în scopul realizării de reportaje scurte de știri se solicită radiodifuzorului respectiv.

CAPITOLUL XIII Contravenții și sancțiuni

Art. 103. – Orice clauze contractuale, indiferent de părți, care încalcă, în domeniul audiovizualului, dreptul publicului de a primi informații de interes public și libera concurență sunt nule.

Art. 104. – (1) Supravegherea respectării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării prevederilor prezentei legi, precum și a deciziilor și instrucțiunilor cu caracter normativ emise în baza și pentru aplicarea acesteia revin Consiliului, cu excepția prevederilor aplicabile licențelor de emisie, licențelor de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru ori autorizațiilor tehnice, a căror respectare, supraveghere, control și, respectiv, sancționare a încălcării revin de drept Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în conformitate cu atribuțiile pe care le are, conform legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere personalul de control poate solicita furnizorilor de servicii media sau distribuitorilor de servicii informațiile necesare în aplicarea prezentei legi, precizând temeiul legal și

scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

Art. 105. – Exercițarea activității de control prevăzute la art. 104 se realizează, în condițiile prezentei legi, astfel:

- a) din oficiu;
- b) la cererea unei autorități publice;
- c) ca urmare a plângerii depuse de o persoană fizică sau juridică afectată în mod direct prin încălcarea prevederilor prezentei legi;
- d) ca urmare a plângerii depuse de organizații neguvernamentale specializate în protejarea drepturilor omului, a drepturilor femeii și copilului.

Art. 106. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) difuzarea unei opere cinematografice în afara perioadelor prevăzute în contractele încheiate cu deținătorii drepturilor de autor;
- b) utilizarea de tehnici subliminale în cadrul comunicării comerciale audiovizuale;
- c) utilizarea comunicării comerciale audiovizuale cu conținut publicitar mascat;
- d) nerespectarea prevederilor legale privind acordarea dreptului la replică;
- e) difuzarea unui serviciu de programe în afara zonei specificate în licența audiovizuală;
- f) exploatarea licențelor audiovizuale de către alte persoane decât titularii de drept ai acestora;
- g) programarea și furnizarea de programe, cu încălcarea prevederilor art. 32, art. 33, art. 34 alin. (1) – (7), art. 35 alin. (5), art. 36, art. 37, art. 38 alin. (1), art. 39, art. 42, art. 43, art. 44, art. 45, art. 46, art. 48 alin. (1) – (5), art. 49 și art. 101 alin. (3) – (9);
- h) nerespectarea prevederilor art. 7, art. 22 alin. (5), art. 64, art. 68 alin. (2) și art. 73 alin. (1);
- i) retransmisia de către un distribuitor a unui serviciu de programe care nu se încadrează în prevederile art. 91 alin. (1) și nu a obținut autorizația de retransmisie;
- j) retransmisia de către distribuitori a serviciilor de programe, cu încălcarea prevederilor art. 89 alin. (1) – (4) și art. 98;
- k) furnizarea unui serviciu media fără a deține licență audiovizuală sau în lipsa notificării prevăzute la art. 89 alin. (5) sau la art. 90 alin. (1);
- l) refuzul furnizorului sau distribuitorului de servicii media de a comunica personalului de control, în condițiile prevăzute la art. 104 alin. (2), informațiile solicitate.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei.

(3) În cazul în care Consiliul decide că efectele unei fapte prevăzute la alin. (1) sunt minore, va adresa o somație publică de intrare în legalitate.

(4) Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute în prezenta lege se face ținându-se seama de gravitatea faptei, de efectele acesteia, precum și de sancțiunile primite anterior, pe o perioadă de cel mult un an.

Art. 107. – (1) Constituie contravenții și următoarele fapte:

a) transmisia serviciilor de programe fără autorizație tehnică;

b) nerespectarea datelor tehnice, a parametrilor ori a condițiilor din licența de emisie, din licența de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru sau din autorizația tehnică;

c) fapta titularului licenței de emisie ori a titularului licenței de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru de a refuza să se supună controlului sau să pună la dispoziția persoanelor împuternicite documentele solicitate.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 100.000 lei.

Art. 108. – (1) Constituie contravenție nerespectarea de către furnizorii sau distribuitorii de servicii a dispozițiilor prevăzute la art. 3 alin. (7), art. 26 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), art. 31 alin. (1), art. 35 alin. (1), (3) și (4), art. 47 alin. (1) și (2), art. 48 alin. (6), art. 55, art. 59 și art. 63 precum și a deciziilor având caracter normativ emise de Consiliu.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) Consiliul va emite o somație conținând condiții și termene precise de intrare în legalitate.

(3) În cazul în care furnizorul sau distribuitorul de servicii nu intră în legalitate în termenul și în condițiile stabilite prin somație ori încalcă din nou aceste prevederi, se aplică o amendă contravențională de la 5.000 lei la 100.000 lei.

Art. 109. – (1) Consiliul sancționează cu amendă utilizatorii unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video care generează materiale video, care:

a) incită explicit la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui grup pe considerente, precum sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, dizabilități, vârstă, orientare sexuală sau boală cronică contagioasă ori necontagioasă;

b) instigă public la săvârșirea de infracțiuni de terorism sau aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere securității sau sănătății publice, inclusiv securității și apărării naționale;

c) afectează dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor.

(2) În funcție de gravitatea faptelor prevăzute la alin. (1), acestea se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 30.000 lei.

(3) Furnizorii de platformă de partajare a materialelor video vor informa utilizatorul în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii cu privire la faptul că datele de contact ale acestuia vor fi puse la dispoziția Consiliului în cazul în care utilizatorul se află în situația prevăzută la alin. (1).

(4) În vederea identificării utilizatorului pentru aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (2), Consiliul va solicita furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video informații cu privire la datele de contact stocate de platforma de partajare a materialelor video.

(5) Furnizorii de platformă de partajare a materialelor video prevăzuți la alin. (4) au obligația de a comunica datele de contact ale utilizatorului respectiv într-un termen care nu depășește 48 de ore, sub sancțiunea unei amenzi de până la 30.000 lei/zi de întârziere.

Art. 110. – Quantumul amenzilor contravenționale prevăzute la art. 106, art. 107, art. 108, art. 109 și art. 112 poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui inflației.

Art. 111. – (1) Sancțiunile pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi se aplică prin acte emise de Consiliu sau de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop.

(2) Deciziile de sancționare adoptate de Consiliu în conformitate cu prevederile art. 106, art. 107, art. 108, art. 109 și art. 112 își produc efectele de la data comunicării.

(3) Actele emise de Consiliu, în condițiile prevăzute la alin. (1), pot fi atacate direct la secția de contencios administrativ a curții de apel, fără a fi necesară formularea unei plângeri prealabile, în termen de 15 zile de la comunicare; termenul de 15 zile nu suspendă de drept efectele acestora.

(4) Actele emise de Consiliu în condițiile alin. (1) și neatacate în termenul prevăzut la alin. (3) constituie de drept titlu executoriu.

Art. 112. – (1) Radiodifuzorul căruia i s-a aplicat o sancțiune sau i s-a adresat o somație de intrare în legalitate de către Consiliu are obligația de a comunica publicului motivele și obiectul sancțiunii sau ale somației, în formularea transmisă de Consiliu.

(2) În cazul serviciilor de programe de televiziune, textul somației sau al sancțiunii se difuzează în următoarele 24 de ore de la comunicare, sonor și vizual, de cel puțin 3 ori, în intervalul orar 18.00 – 22.00, din care o dată în principala emisiune de știri.

(3) În cazul serviciilor de programe de radiodifuziune sonoră, textul somației sau al sancțiunii se difuzează în următoarele 24 de ore de la comunicare, de cel puțin 3 ori, în intervalul 6.00 – 14.00, din care o dată în principala emisiune de știri.

(4) Pentru serviciile de programe de televiziune sau de radiodifuziune sonoră care, în intervalele orare precizate la alin. (2) și (3), retransmit un alt serviciu de programe, modalitatea de difuzare este stabilită prin decizia de sancționare sau în somație.

(5) Nerespectarea prevederilor alin. (1) – (4) se sancționează cu amendă contravențională de la 2.500 lei la 50.000 lei.

Art. 113. – Prin derogare de la prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsurile de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările și completările ulterioare, în cazul sancțiunilor aplicate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 107, contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, jumătate din cuantumul amenzii aplicate, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 114. – (1) În cazul săvârșirii repetate a uneia dintre faptele prevăzute la art. 106 alin. (1) și art. 108 alin. (1), Consiliul poate decide aplicarea uneia dintre următoarele sancțiuni:

a) obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 10 minute, între orele 19.00 și 19.10, numai textul deciziei de sancționare;

b) obligarea radiodifuzorului de a difuza timp de 3 ore, între orele 18.00 și 21.00, numai textul deciziei de sancționare;

c) reducerea cu până la jumătate a termenului de valabilitate a licenței audiovizuale, cumulată cu sancțiunea prevăzută la lit. a).

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate numai gradual, astfel:

a) sancțiunea prevăzută la lit. a), numai după ce, în prealabil, radiodifuzorul a mai fost amendat de cel puțin două ori;

b) sancțiunea prevăzută la lit. b), numai după aplicarea de cel puțin două ori a sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a);

c) sancțiunea prevăzută la lit. c), numai după aplicarea de cel puțin două ori a sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. b).

Art. 115. – Consiliul poate decide retragerea licenței audiovizuale sau a dreptului de furnizare a serviciului media audiovizual la cerere, în cazul săvârșirii repetate de către furnizorul de servicii media a uneia dintre următoarele fapte:

- a) incitarea publicului la ură națională, rasială sau religioasă;
- b) incitarea explicită la violență publică;
- c) incitarea la acțiuni care au drept scop dizoluția autorității de stat;
- d) incitarea la acțiuni teroriste.

Art. 116. – (1) Deciziile emise în condițiile art. 114 și 115 pot fi atacate la secția de contencios administrativ a curții de apel; soluționarea cauzei se face în cel mult 15 zile de la sesizare.

(2) Contestația nu suspendă de drept sancțiunea, dar instanța poate hotărî, la cerere, după 24 de ore de la înregistrarea contestației, suspendarea sancțiunii până la pronunțarea hotărârii definitive.

(3) Hotărârea curții de apel poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție este definitivă și se ia în cel mult 10 zile de la depunerea recursului.

Art. 117. – (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă transmisia serviciilor de programe de televiziune ori de radiodifuziune fără licență de emisie sau licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru.

(2) În cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute la alin. (1) instanța poate dispune și aplicarea dispozițiilor Codului penal privind confiscarea specială.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 118. – (1) Licențele de emisie pentru comunicația audiovizuală pe cale radioelectrică, acordate pe baza prevederilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, constituie licențe audiovizuale, în condițiile prezentei legi, și rămân valabile până la expirarea de drept a termenelor pentru care au fost acordate; procedura acordării licențelor de emisie se supune aceluiași condiții.

(2) Până la data intrării în vigoare a actelor normative subsecvente, emise în executarea prezentei legi, se aplică prevederile actelor normative în vigoare, în măsura în care nu contravin acesteia.

(3) Licențele audiovizuale analogice și digitale și autorizațiile de retransmisie prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează valabilitatea, în condițiile legii.

(4) În caz de conflict între prevederile Legii nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare, și prevederile prezentei legi, în absența unor dispoziții contrare din Legea audiovizualului, se vor aplica prevederile acesteia din urmă.

Art. 119. – (1) Salarizarea funcționarilor publici și a personalului încadrat cu contract individual de muncă în Consiliu se face la nivelul corespunzător celorlalte autorități administrative autonome aflate sub controlul Parlamentului, conform anexei nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe lângă salariul de bază și sporurile prevăzute de legislația muncii, personalul aparatului propriu al Consiliului beneficiază și de următoarele sporuri:

a) spor de stabilitate de 5 – 20% din salariul de bază; pentru persoane cu o vechime în instituție de cel puțin 2 ani, 5%, și pentru fiecare an în plus câte 3%, fără a depăși un spor total de 20%;

b) premiu anual corespunzător salariului de bază realizat în ultima lună a anului pentru care se face plata.

Art. 120. – Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 95 din data de 15 aprilie 2010.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) 2018/1.808 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) având în vedere evoluția realităților pieței, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 303 din 28 noiembrie 2018.

Acest proiect de lege se consideră adoptat de Camera Deputaților în forma inițială, în condițiile art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ALFRED - ROBERT SIMONIS

ANEXĂ
(Anexa la Legea nr. 504/2002)

Semnul de avertizare, simbol distinctiv al persoanelor cu deficiențe de auz:

- a) semnul de avertizare are culoarea albă pe fond albastru;
- b) dimensiunea semnului de avertizare va fi de minimum 30 de puncte în format SD, definiție standard, respectiv 60 în format HD, înaltă definiție.

